

**ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΜΕΡΟΣ Ι

Αριθμός 4872	Παρασκευή, 4 Φεβρουαρίου 2022	23
--------------	-------------------------------	----

Ο περί της Προστασίας Προσώπων που Αναφέρουν Παραβάσεις του Ενωσιακού και Εθνικού Δικαίου Νόμος του 2022 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 6(I) του 2022

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΥΝ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΕΝΩΣΙΑΚΟΥ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Προοίμιο. Για σκοπούς-

Επίσημη
Εφημερίδα της
Ε.Ε.: L305,
26.11.2019,
σ. 17.

- (α) εναρμόνισης με την πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Οδηγία 2019/1937/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23^{ης} Οκτωβρίου 2019 σχετικά με την προστασία προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης», και
- (β) καθίδρυσης ενός αποτελεσματικού πλαισίου ειδικής έννομης προστασίας εκείνων των εργοδοτούμενων στον δημόσιο ή στον ιδιωτικό τομέα, οι οποίοι προβαίνουν σε αποκάλυψη πληροφοριών και στοιχείων που περιήλθαν στην κατοχή τους ή υπέπεσαν, αντιστοίχως, στην αντίληψή τους εντός του εργασιακού τους χώρου, για τα οποία έχουν την εύλογη πεποίθηση ότι είναι αληθή και σχετίζονται με παραβάσεις του εθνικού δικαίου,

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Προστασίας Προσώπων που Αναφέρουν Παραβάσεις του Ενωσιακού και Εθνικού Δικαίου Νόμος του 2022.

ΜΕΡΟΣ Ι
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ερμηνεία.

2. Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια-

23(III) του 2000	«αδικήματα διαφθοράς» σημαίνει τα αδικήματα που προβλέπονται στον περί της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Ποινικοποίηση της Διαφθοράς (Κυρωτικό) Νόμο, τον περί του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Ποινικοποίηση της Διαφθοράς (Κυρωτικό) Νόμο, τον περί Πρόληψης της Διαφθοράς Νόμο, τον περί Αθέμιτης Κτήσης Περιουσιακού Οφέλους από Αξιωματούχους και Λειτουργούς του Δημοσίου Νόμου, καθώς και τα αδικήματα που προβλέπονται στον περί Ποινικού Κώδικα Νόμο και εμπεριέχουν το στοιχείο του δεκασμού, της δωροληψίας ή της κατάχρησης εξουσίας ή εμπιστοσύνης·
22(III) του 2012.	
22(III) του 2006	
23(III) του 2012.	
Κεφ. 161.	
97(I) του 2012.	
51(I) του 2004	
62(I) του 2008.	
Κεφ.154.	
3 του 1962	
43 του 1963	
41 του 1964	
69 του 1964	
70 του 1965	
5 του 1967	
58 του 1967	
44 του 1972	
92 του 1972	
29 του 1973	
59 του 1974	
3 του 1975	
13 του 1979	
10 του 1981	
46 του 1982	
86 του 1983	
186 του 1986	
111 του 1989	
236 του 1991	
6(I) του 1994	
3(I) του 1996	
99(I) του 1996	
36(I) του 1997	
40(I) του 1998	
45(I) του 1998	
15(I) του 1999	
37(I) του 1999	
38(I) του 1999	
129(I) του 1999	
30(I) του 2000	
43(I) του 2000	
77(I) του 2000	
162(I) του 2000	
169(I) του 2000	
181(I) του 2000	
27(I) του 2001	
12(I) του 2002	
85(I) του 2002	
144(I) του 2002	
145(I) του 2002	
25(I) του 2003	
48(I) του 2003	
84(I) του 2003	
164(I) του 2003	
124(I) του 2004	
31(I) του 2005	
18(I) του 2006	
130(I) του 2006	
126(I) του 2007	
127(I) του 2007	
70(I) του 2008	
83(I) του 2008	
64(I) του 2009	
56(I) του 2011	

72(Ι) του 2011
 163(Ι) του 2011
 167(Ι) του 2011
 84(Ι) του 2012
 95(Ι) του 2012
 134(Ι) του 2012
 125(Ι) του 2013
 131(Ι) του 2013
 87(Ι) του 2015
 91(Ι) του 2015
 112(Ι) του 2015
 113(Ι) του 2015
 31(Ι) του 2016
 43(Ι) του 2016
 31(Ι) του 2017
 72(Ι) του 2017
 23(Ι) του 2018
 24(Ι) του 2018
 108(Ι) του 2018
 134(Ι) του 2020
 150(Ι) του 2020
 27(Ι) του 2021
 45(Ι) του 2021
 190(Ι) του 2021.

«άμεση διάκριση» σημαίνει τη λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση που υφίσταται ένα πρόσωπο σε σχέση με αυτή που υφίσταται, υπέστη ή θα υφίστατο σε ανάλογη κατάσταση ένα άλλο πρόσωπο·

«αναφερόμενος» σημαίνει το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο κατονομάζεται στην αναφορά ή στη δημόσια αποκάλυψη ως πρόσωπο στο οποίο αποδίδεται η παραβάση ή με το οποίο σχετίζεται το εν λόγω πρόσωπο·

«αναφέρων» σημαίνει το φυσικό πρόσωπο το οποίο αναφέρει ή αποκαλύπτει δημόσια πληροφορίες, σχετικά με παραβάσεις, τις οποίες απέκτησε στο πλαίσιο των εργασιακών δραστηριοτήτων του·

«αναφορά» σημαίνει την παροχή πληροφοριών, προφορικώς ή γραπτώς, σχετικά με παραβάσεις·

«αντίποινα» σημαίνει οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση πράξη ή παράλειψη η οποία συμβαίνει σε εργασιακό πλαίσιο και είναι αποτέλεσμα εσωτερικής ή εξωτερικής αναφοράς ή δημόσιας αποκάλυψης, και η οποία προκαλεί ή ενδέχεται να προκαλέσει αδικαιολόγητη βλάβη στον αναφέροντα·

«αρμόδια αρχή» σημαίνει υπηρεσία, αρχή, οργανισμό, υπουργό, υφυπουργό, τμήμα, συμβούλιο, έφορο ή επίτροπο που βάσει του ενωσιακού ή του εθνικού δικαίου παραλαμβάνει αναφορές στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του ή έχει υπό την ευθύνη του την εποπτεία ή/και τη διερεύνηση πράξεων που εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος Νόμου, καθώς και οποιαδήποτε άλλη αρχή, υπηρεσία, οργανισμό ορίζεται ως τέτοια με διάταγμα του Υπουργικού Συμβουλίου·

59(Ι) του 2010 «αυτοτελώς εργαζόμενος» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό στο άρθρο 2 του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου·
 114(Ι) του 2010
 126(Ι) του 2010
 2(Ι) του 2012
 37(Ι) του 2012
 170(Ι) του 2012
 193(Ι) του 2012
 106(Ι) του 2014
 194(Ι) του 2014
 176(Ι) του 2015
 1(Ι) του 2017
 52(Ι) του 2017
 115(Ι) του 2017
 132(Ι) του 2018
 126(Ι) του 2019
 194(Ι) του 2020
 88(Ι) του 2021
 101(Ι) του 2021
 168(Ι) του 2021.

«δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα» σημαίνει κάθε πληροφορία που αφορά σε ταυτοποιημένο ή ταυτοποιήσιμο φυσικό πρόσωπο·

«δημόσια αποκάλυψη» σημαίνει τη διάθεση στο κοινό πληροφοριών σχετικά με παραβάσεις·

«δημόσιος τομέας» ή «νομικό πρόσωπο δημοσίου τομέα» σημαίνει τη δημόσια υπηρεσία ως ορίζεται στο Άρθρο 122 του Συντάγματος, κάθε ανεξάρτητη υπηρεσία ή αρχή για την οποία γίνεται πρόνοια στον ετήσιο κρατικό προϋπολογισμό και περιλαμβάνει την Αστυνομία, την Πυροσβεστική Υπηρεσία, τη Δημόσια Εκπαιδευτική Υπηρεσία, το Στρατό της Δημοκρατίας, καθώς και κάθε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή οργανισμό δημοσίου δικαίου, περιλαμβανομένων των αρχών τοπικής αυτοδιοίκησης ή οποιοδήποτε άλλο οργανισμό δημοσίου δικαίου χωρίς νομική προσωπικότητα που θεσμοθετείται με νόμο προς το δημόσιο συμφέρον και τα κεφάλαια του οποίου είτε παρέχονται είτε είναι εγγυημένα από τη Δημοκρατία, καθώς και νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου και κρατική ή ημικρατική εταιρεία, όπως οι όροι αυτοί ερμηνεύονται στον περί Ασυμβιβάστου προς την Άσκηση των Καθηκόντων Ορισμένων Επαγγελματικών και άλλων Συναφών Δραστηριοτήτων τους Νόμο·

7(Ι) του 2008
12(Ι) του 2014
40(Ι) του 2017
121(Ι) του 2017
20(Ι) του 2019.

«δημόσιος υπάλληλος» σημαίνει πρόσωπο που κατέχει δημόσια θέση είτε μόνιμα είτε προσωρινά είτε με αναπλήρωση·

«διάκριση» σημαίνει άμεση ή έμμεση διάκριση και περιλαμβάνει παρενόχληση και εντολή για την εφαρμογή διακριτικής μεταχείρισης·

«διαμεσολαβητής» σημαίνει φυσικό πρόσωπο που στηρίζει τον αναφέροντα στη διαδικασία αναφοράς σε εργασιακό πλαίσιο και τηρεί τη βοήθεια εμπιστευτική·

«Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών» σημαίνει το δικαστήριο που ιδρύθηκε δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 12 του περί Ετησίων Αδειών μετ' Απολαβών Νόμου·

8 του 1967
25 του 1968
23 του 1969
26 του 1970
34 του 1972
66 του 1972
5 του 1973
85 του 1979
55 του 1980
65(Ι) του 1993
79(Ι) του 1996
26(Ι) του 1997
110(Ι) του 1999
165(Ι) του 2001
66(Ι) του 2002
72(Ι) του 2002
169(Ι) του 2002
18(Ι) του 2005
42(Ι) του 2011.

«έμμεση διάκριση» υφίσταται όταν σε περίπτωση που εκ πρώτης όψεως ουδέτερη διάταξη, κριτήριο, πρακτική, πράξη ή παράλειψη θέτει πρόσωπο σε μειονεκτική θέση, σε σύγκριση με άλλα πρόσωπα που είναι σε ανάλογη κατάσταση, εκτός εάν αυτή η διάταξη, το κριτήριο, η πρακτική, η πράξη ή η παράλειψη μπορεί να δικαιολογηθεί αντικειμενικά από νόμιμο σκοπό και τα μέσα για την επίτευξη του σκοπού αυτού είναι κατάλληλα, ανάλογα και αναγκαία·

«ενημέρωση» σημαίνει την παροχή ενημέρωσης στον αναφέροντα για τα μέτρα που προβλέπεται να ληφθούν ή έχουν ληφθεί στο πλαίσιο της παρακολούθησης και για τους λόγους της εν λόγω παρακολούθησης·

«εξωτερική αναφορά» σημαίνει την προφορική ή γραπτή παροχή πληροφοριών σχετικά με παραβάσεις σε αρμόδια αρχή μέσω εξωτερικού διαύλου αναφοράς·

«εργασιακό πλαίσιο» σημαίνει τις τρέχουσες ή παλαιότερες εργασιακές δραστηριότητες στον δημόσιο ή τον ιδιωτικό τομέα, ανεξαρτήτως της φύσης των εν λόγω δραστηριοτήτων, μέσω των οποίων πρόσωπο αποκτά πληροφορίες σχετικά με παραβάσεις και στο πλαίσιο των οποίων το εν λόγω πρόσωπο δυνατό να υποστεί αντίποινα σε περίπτωση που ανέφερε τις εν λόγω πληροφορίες·

«εργοδοτούμενος» σημαίνει πρόσωπο το οποίο εργάζεται δυνάμει σύμβασης εργασίας ή σύμβασης μαθητείας ή υπό περιστάσεις βάσει των οποίων δύναται να συναχθεί η ύπαρξη σχέσης εργοδότη και εργοδοτουμένου στον ιδιωτικό ή στον δημόσιο τομέα, με πλήρη ή μερική απασχόληση, για ορισμένο ή αόριστο, συνεχή ή μη, χρόνο και περιλαμβάνει μέτοχο σε ιδιωτική εταιρεία, ο οποίος εργάζεται στην εταιρεία αυτή, όχι όμως βάσει σύμβασης εργασίας ούτε κάτω από περιστάσεις υπό τις οποίες δύναται να συναχθεί η ύπαρξη σχέσης εργοδότη και εργοδοτουμένου:

Νοείται ότι, για τους σκοπούς του παρόντος ορισμού «μέτοχος» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό στον περί Εταιρειών Νόμο:

Κεφ. 113.

9 του 1968
 76 του 1977
 17 του 1979
 105 του 1985
 198 του 1986
 19 του 1990
 46(Ι) του 1992
 96(Ι) του 1992
 41(Ι) του 1994
 15(Ι) του 1995
 21(Ι) του 1997
 82(Ι) του 1999
 149(Ι) του 1999
 2(Ι) του 2000
 135(Ι) του 2000
 151(Ι) του 2000
 76(Ι) του 2001
 70(Ι) του 2003
 167(Ι) του 2003
 92(Ι) του 2004
 24(Ι) του 2005
 129(Ι) του 2005
 130(Ι) του 2005
 98(Ι) του 2006
 124(Ι) του 2006
 70(Ι) του 2007
 71(Ι) του 2007
 131(Ι) του 2007
 186(Ι) του 2007
 87(Ι) του 2008
 41(Ι) του 2009
 49(Ι) του 2009
 99(Ι) του 2009
 42(Ι) του 2010
 60(Ι) του 2010
 88(Ι) του 2010
 53(Ι) του 2011
 117(Ι) του 2011
 145(Ι) του 2011
 157(Ι) του 2011
 198(Ι) του 2011
 64(Ι) του 2012
 98(Ι) του 2012
 190(Ι) του 2012
 203(Ι) του 2012
 6(Ι) του 2013
 90(Ι) του 2013
 74(Ι) του 2014
 75(Ι) του 2014
 18(Ι) του 2015
 62(Ι) του 2015
 63(Ι) του 2015
 89(Ι) του 2015
 120(Ι) του 2015
 40(Ι) του 2016
 90(Ι) του 2016
 97(Ι) του 2016
 17(Ι) του 2017

33(Ι) του 2017
 51(Ι) του 2017
 37(Ι) του 2018
 83(Ι) του 2018
 149(Ι) του 2018
 163(Ι) του 2019
 38(Ι) του 2020
 43(Ι) του 2020
 191(Ι) του 2020
 192(Ι) του 2020
 43(Ι) του 2021
 117(Ι) του 2021
 150(Ι) του 2021
 151(Ι) του 2021.

«εσωτερική αναφορά» σημαίνει την προφορική ή γραπτή παροχή πληροφοριών σχετικά με παραβάσεις εντός νομικού προσώπου του ιδιωτικού ή του δημόσιου τομέα μέσω εσωτερικού διαύλου αναφοράς·

«ιδιωτικός τομέας» σημαίνει νομικό πρόσωπο που δεν περιλαμβάνεται στο ορισμό του όρου «δημόσιος τομέας»·

Επίσημη
 Εφημερίδα της
 Ε.Ε.: L119,
 4.5.2016,
 σ. 1.

«Κανονισμός ΕΕ 2016/679» σημαίνει την πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων)»·

Επίσημη
 Εφημερίδα της
 Ε.Ε.: L295,
 21.11.2018,
 σ. 39.

«Κανονισμός ΕΕ 2018/1725» σημαίνει την πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2018 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ»·

«παρακολούθηση» σημαίνει οποιαδήποτε πράξη επιτελεί ο αποδέκτης αναφοράς ή η αρμόδια αρχή, με σκοπό την αξιολόγηση της ακρίβειας των ισχυρισμών που περιλαμβάνονται στην αναφορά και, ενδεχομένως, την αντιμετώπιση της αναφερόμενης παράβασης μέσω μέτρων, όπως εσωτερική διερεύνηση, έρευνα, δίωξη, αγωγή για ανάκτηση κονδυλίων ή περάτωση της διαδικασίας·

«μονομερής βλαπτική μεταβολή των συνθηκών εργασίας» σημαίνει οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη ή εν γένει συμπεριφορά του εργοδότη ή άλλου προσώπου, το οποίο είναι αρμόδιο ή υπεύθυνο για τον καθορισμό ή την τροποποίηση των συνθηκών απασχολήσεως, που προκαλεί άμεση ή έμμεση, υλική ή ηθική, ζημιά στον εργαζόμενο ή προσβάλλει, με οποιοδήποτε τρόπο, την προσωπικότητα ή την αξιοπρέπειά του·

«παραβάσεις» σημαίνει πράξεις ή παραλείψεις οι οποίες-

- (α) είναι παράνομες και σχετίζονται με ενωσιακές πράξεις και τομείς που εμπίπτουν στο προβλεπόμενο στο άρθρο 4 καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής· ή
- (β) αντιβαίνουν στο αντικείμενο ή τον σκοπό των κανόνων που προβλέπονται στις αναφερόμενες στην παράγραφο (α) ενωσιακές πράξεις και στους τομείς, που εμπίπτουν στην παράγραφο (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 4· ή
- (γ) είναι παράνομες και εμπίπτουν στο προβλεπόμενο στο άρθρο 31 καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής·

«παρενόχληση» σημαίνει ανεπιθύμητη από τον αποδέκτη της συμπεριφορά, η οποία έχει ως σκοπό ή ως αποτέλεσμα την προσβολή της αξιοπρέπειας ενός προσώπου, ιδίως όταν δημιουργεί εκφοβιστικό, εχθρικό, εξευτελιστικό, ταπεινωτικό ή επιθετικό περιβάλλον·

«πληροφορίες σχετικά με παραβάσεις» σημαίνει πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων εύλογων υπονοιών, σχετικά με πραγματικές ή δυνητικές παραβάσεις, οι οποίες έχουν διαπραχθεί ή είναι πολύ πιθανόν να διαπραχθούν στο νομικό πρόσωπο στο οποίο εργάζεται ή έχει εργαστεί ο

αναφέρων ή σε άλλα νομικά πρόσωπα με τα οποία ο αναφέρων είχε επαφή μέσω της εργασίας του, καθώς και σχετικά με απόπειρες απόκρυψης παραβιάσεων·

Επίσημη
Εφημερίδα της
Ε.Ε.: C202,
7.6.2016,
σ. 47.

«ΣΛΕΕ» σημαίνει τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σκοπός του
παρόντος
Νόμου.

3. Σκοπός του παρόντος Νόμου είναι η ενίσχυση της επιβολής του δικαίου και των πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κατ' επέκταση της Κυπριακής Δημοκρατίας σε συγκεκριμένους τομείς μέσω της θέσπισης κοινών προτύπων που θα διασφαλίζουν υψηλό επίπεδο προστασίας των προσώπων που αναφέρουν παραβάσεις του ενωσιακού και εθνικού δικαίου.

ΜΕΡΟΣ II ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΥΝ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Καθ' ύλην
πεδίο
εφαρμογής.

4.-(1) Ανεξαρτήτως οποιωνδήποτε σχετικών διατάξεων σε άλλο Νόμο ή Κανονισμούς, ο παρών Νόμος καθορίζει την προστασία που απολαμβάνουν πρόσωπα που αναφέρουν τις ακόλουθες παραβάσεις του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

Παράρτημα.

(α) Παραβάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των πράξεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ορίζονται στο Παράρτημα και αφορούν τους ακόλουθους τομείς:

- (i) Δημόσιων συμβάσεων·
- (ii) χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, προϊόντων και αγορών και πρόληψης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας·
- (iii) ασφάλειας των προϊόντων και συμμόρφωσης·
- (iv) ασφάλειας των μεταφορών·
- (v) προστασίας του περιβάλλοντος·
- (vi) προστασίας από την ακτινοβολία και πυρηνικής ασφάλειας·
- (vii) ασφάλειας των τροφίμων και των ζωοτροφών, υγείας και καλής μεταχείρισης των ζώων·
- (viii) δημόσιας υγείας·
- (ix) προστασίας των καταναλωτών·
- (x) προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και ασφάλειας των συστημάτων δικτύου και πληροφοριών·

(β) παραβάσεις που θίγουν τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης που αναφέρονται στο άρθρο 325 της ΣΛΕΕ, όπως ειδικότερα καθορίζονται στα σχετικά ενωσιακά μέτρα·

(γ) παραβάσεις σχετιζόμενες με την εσωτερική αγορά, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2 άρθρου 26 της ΣΛΕΕ, συμπεριλαμβανομένων παραβάσεων των κανόνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί ανταγωνισμού και κρατικών ενισχύσεων και παραβάσεων που αφορούν την εσωτερική αγορά σχετικά με πράξεις που παραβαίνουν τους κανόνες για τη φορολογία των εταιρειών ή διακανονισμούς, σκοπός των οποίων είναι η διασφάλιση φορολογικού πλεονεκτήματος που ματαιώνει το αντικείμενο ή τον σκοπό της εφαρμοστέας νομοθεσίας περί φορολογίας εταιρειών.

Παράρτημα,
Μέρος II.

(2) Οι διατάξεις του παρόντος Νόμου εφαρμόζονται στον βαθμό που ένα ζήτημα δεν ρυθμίζεται υποχρεωτικά στις τομεακές πράξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αναφέρονται στο Μέρος II του Παραρτήματος, οι οποίες προβλέπουν ειδικούς κανόνες περί αναφοράς παραβάσεων.

(3) Οι διατάξεις του παρόντος Νόμου δεν εφαρμόζονται στις αναφορές παραβάσεων κανόνων για ζητήματα ή συμβάσεις που άπτονται ζητημάτων άμυνας ή ασφάλειας, εκτός εάν καλύπτονται από τις σχετικές πράξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(4) Οι διατάξεις του παρόντος Νόμου δεν επηρεάζουν την εφαρμογή του ενωσιακού και του εθνικού δικαίου που αφορά-

- (α) την προστασία των διαβαθμισμένων πληροφοριών,
- (β) την προστασία του δικηγορικού και του ιατρικού απορρήτου,
- (γ) το απόρρητο των δικαστικών διασκέψεων,
- (δ) τους κανόνες ποινικής δικονομίας.

(5) Οι διατάξεις του παρόντος Νόμου δεν θίγουν το δικαίωμα των εργαζομένων να συμβουλευούνται τους εκπροσώπους τους ή τις συνδικαλιστικές ενώσεις τους και την προστασία τους έναντι κάθε αδικαιολόγητου επιζήμιου μέτρου η οποία απορρέει από τις εν λόγω διαβουλεύσεις, καθώς και την αυτονομία των κοινωνικών εταίρων και το δικαίωμά τους να συνάπτουν συλλογικές συμβάσεις.

Προσωπικό
πεδίο
εφαρμογής.

5.-(1) Οι διατάξεις του παρόντος Νόμου εφαρμόζονται σε πρόσωπα-

- (α) που εργάζονται στον ιδιωτικό ή τον δημόσιο τομέα και έχουν αποκτήσει πληροφορίες σχετικά με παραβάσεις σε εργασιακό πλαίσιο και πρόκειται για πρόσωπα που-
 - (i) έχουν την ιδιότητα του «εργαζομένου», κατά την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό στην παράγραφο 1 του άρθρου 45 της ΣΛΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των δημοσίων υπαλλήλων·
 - (ii) έχουν την ιδιότητα του «μη μισθωτού», κατά την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό στο άρθρο 49 ΣΛΕΕ·
 - (iii) έχουν την ιδιότητα του μετόχου και πρόσωπα που ανήκουν στο διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο μιας επιχείρησης, περιλαμβανομένων μη εκτελεστικών μελών, καθώς και εθελοντών και αμειβόμενων ή μη αμειβόμενων ασκουμένων·
 - (iv) εργάζονται υπό την εποπτεία και τις οδηγίες αναδόχων, υπεργολάβων και προμηθευτών·
- (β) που αναφέρουν ή αποκαλύπτουν δημόσια πληροφορίες σχετικά με παραβάσεις που έχουν αποκτηθεί στο πλαίσιο εργασιακής σχέσης η οποία έχει έκτοτε λήξει·
- (γ) αναφέροντες των οποίων η εργασιακή σχέση δεν έχει ακόμη αρχίσει, σε περιπτώσεις που πληροφορίες σχετικά με παραβάσεις έχουν αποκτηθεί κατά τη διάρκεια της διαδικασίας πρόσληψης ή σε άλλο στάδιο διαπραγμάτευσης πριν από τη σύναψη σύμβασης ή την έναρξη της εργοδότησης.

(2) Τα μέτρα για την προστασία των αναφερόντων που καθορίζονται στο Κεφάλαιο VI εφαρμόζονται επίσης, κατά περίπτωση, σε-

- (α) διαμεσολαβητές,
- (β) τρίτα πρόσωπα που συνδέονται με τον αναφέροντα και ενδεχομένως να υποστούν αντίποινα σε εργασιακό πλαίσιο, περιλαμβανομένων συναδέλφων του αναφέροντος ή συγγενών αυτού, εξ αίματος ή εξ αγχιστείας μέχρι τέταρτου βαθμού· και
- (γ) νομικά πρόσωπα τα οποία ο αναφέρων έχει στην ιδιοκτησία του, για τα οποία εργάζεται ή συνδέεται με άλλο τρόπο με εργασιακή σχέση.

Προϋποθέσεις
για την
προστασία των
αναφερόντων.

6.-(1) Πρόσωπο από τα προβλεπόμενα στο άρθρο 5 το οποίο επωνύμως αναφέρει παραβάσεις έχει δικαίωμα προστασίας δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου, εφόσον-

- (α) είχε βάσιμους λόγους να θεωρεί ότι οι πληροφορίες σχετικά με παραβάσεις που ανέφερε ήταν αληθείς κατά τον χρόνο της αναφοράς και ότι οι πληροφορίες αυτές εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος Νόμου, και
- (β) υπέβαλε αναφορά είτε εσωτερικά, όπως προβλέπεται στο άρθρο 7, είτε εξωτερικά όπως προβλέπεται στο άρθρο 11, ή προέβη σε δημόσια αποκάλυψη όπως προβλέπεται στο άρθρο 16:

Νοείται ότι, σε περίπτωση που πρόσωπο κατήγγειλε ή δημοσιοποίησε πληροφορίες σχετικά με παραβάσεις ανωνύμως, αλλά στη συνέχεια ταυτοποιήθηκε και υφίσταται αντίποινα, έχει δικαίωμα προστασίας δυνάμει του Κεφαλαίου VI, υπό τον όρο ότι πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο παρόν εδάφιο.

(2) Πρόσωπο από τα προβλεπόμενα στο άρθρο 5, το οποίο αναφέρει σε οικεία θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης παραβάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος Μέρους έχει δικαίωμα προστασίας, όπως ορίζεται στον παρόντα Νόμο, υπό τις ίδιες προϋποθέσεις με πρόσωπο που υποβάλλει αναφορά εξωτερικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΙ ΜΕΤΡΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ

Αναφορά μέσω εσωτερικών διαύλων αναφοράς.

7.-(1) Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 11 και 16, πρόσωπο από τα προβλεπόμενα στο άρθρο 5 δύναται να παρέχει πληροφορίες σχετικά με παραβάσεις, αρχικά μέσω εσωτερικού διαύλου αναφοράς και διαδικασιών που προβλέπονται στο παρόν Μέρος, πριν από την αναφορά σε αρμόδια αρχή, στις περιπτώσεις που η παράβαση δυνατόν να αντιμετωπισθεί με αποτελεσματικότητα εσωτερικά και εφόσον ο αναφέρων θεωρεί ότι δεν υπάρχει κίνδυνος αντιποίνων.

(2) Κατάλληλες πληροφορίες σχετικά με τη συγκεκριμένη χρήση των εσωτερικών διαύλων αναφοράς παρέχονται στο πλαίσιο των πληροφοριών που δίδονται από νομικά πρόσωπα του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 9 και από αρμόδια αρχή δυνάμει των διατάξεων της υποπαραγράφου (ι) της παραγράφου (ε) του εδαφίου (1) του άρθρου 13 και του άρθρου 14.

Υποχρέωση καθιέρωσης εσωτερικών διαύλων αναφοράς.

8.-(1) Τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού και δημοσίου τομέα καθιερώνουν διαύλους και διαδικασίες για εσωτερική αναφορά και για παρακολούθηση, κατόπιν διαβούλευσης με τους κοινωνικούς εταίρους, όπου αυτό προνοείται από το εθνικό δίκαιο.

(2)(α) Οι διατάξεις του εδαφίου (1) εφαρμόζονται-

- (i) σε νομικά πρόσωπα του ιδιωτικού τομέα με πενήντα (50) ή περισσότερους εργαζομένους:

Παράρτημα.

Νοείται ότι, το προβλεπόμενο στην παρούσα υποπαραγράφο όριο δεν εφαρμόζεται στα νομικά πρόσωπα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των αναφερόμενων στο Παράρτημα ενωσιακών πράξεων,

- (ii) σε όλα τα νομικά πρόσωπα του δημοσίου τομέα:

Νοείται ότι, οι διατάξεις του εδαφίου (1) δεν εφαρμόζονται στις αρχές τοπικής αυτοδιοίκησης με λιγότερους από πέντε χιλιάδες (5 000) κατοίκους, ή λιγότερους από εικοσιπέντε (25) εργαζόμενους:

Νοείται περαιτέρω ότι, στα νομικά πρόσωπα του δημοσίου τομέα μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως εσωτερικοί δίαυλοι αναφοράς, όπου υπάρχουν, οι μονάδες εσωτερικού ελέγχου που συστήνονται δυνάμει των Αποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου με αρ. 75.841 και ημ. 10.7.2013 και αρ. 76025 και ημ. 6.11.2013 ή δυνάμει των διατάξεων οποιουδήποτε Νόμου.

(β) Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που επιβάλλονται δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου σε νομικά πρόσωπα να τηρούν την εμπιστευτικότητα και να παρέχουν απαντήσεις, καθώς και να αντιμετωπίζουν την αναφερόμενη παράβαση, νομικά πρόσωπα του ιδιωτικού τομέα με πενήντα (50) έως διακόσιους σαράντα εννέα (249) εργαζόμενους μπορούν να έχουν κοινούς εσωτερικούς διαύλους για την παραλαβή και για τη διερεύνηση των αναφορών.

Παράρτημα. (γ) Νομικά πρόσωπα του ιδιωτικού τομέα με λιγότερους από πενήντα (50) εργαζομένους τα οποία εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής των αναφερόμενων στο Παράρτημα ενωσιακών πράξεων έχουν δυνατότητα κοινοχρησίας των εσωτερικών διαύλων αναφοράς, υπό την προϋπόθεση ότι οι κοινοί εσωτερικοί δίαυλοι αναφοράς είναι διακριτοί και αυτόνομοι αναφορικά με τους σχετικούς εξωτερικούς διαύλους αναφοράς.

(3) Οι αναφερόμενοι στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου δίαυλοι και διαδικασίες παρέχουν τη δυνατότητα στα πρόσωπα που καθορίζονται στις παραγράφους (α) και (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 5 να αναφέρουν πληροφορίες σχετικά με παραβάσεις.

(4) Οι δίαυλοι αναφοράς δύναται να αποτελούν αντικείμενο εσωτερικής διαχείρισης από πρόσωπο ή υπηρεσία που έχει οριστεί για τον σκοπό αυτό ή να παρέχονται εξωτερικά από τρίτο πρόσωπο.

(5) Οι προβλεπόμενες στο εδάφιο (1) του άρθρου 9 διασφαλίσεις και απαιτήσεις εφαρμόζονται σε εντεταλμένα τρίτα μέρη που διαχειρίζονται τον δίαυλο αναφορών για λογαριασμό νομικού προσώπου του ιδιωτικού τομέα.

Διαδικασίες
εσωτερικής
αναφοράς και
παρακολού-
θησης
αναφορών.

9.-(1) Οι διαδικασίες εσωτερικής αναφοράς και παρακολούθησης περιλαμβάνουν-

- (α) διαύλους για την παραλαβή των αναφορών, οι οποίοι σχεδιάζονται, θεσπίζονται και λειτουργούν κατά ασφαλή τρόπο που διασφαλίζει την προστασία της εμπιστευτικότητας της ταυτότητας του αναφέροντος και κάθε τρίτου προσώπου που κατονομάζεται στην αναφορά, και εμποδίζει την πρόσβαση σε αυτή σε μη εξουσιοδοτημένα μέλη του προσωπικού·
- (β) την κοινοποίηση βεβαίωσης παραλαβής της αναφοράς στον αναφέροντα εντός επτά (7) ημερών από την ημερομηνία της παραλαβής·
- (γ) τον ορισμό αμερόληπτου προσώπου ή υπηρεσίας με αρμοδιότητα την παρακολούθηση των αναφορών, που δυνατόν να είναι το ίδιο πρόσωπο ή υπηρεσία με εκείνο που παραλαμβάνει τις αναφορές και το οποίο θα διατηρήσει επικοινωνία με τον αναφέροντα και, εφόσον απαιτείται, θα ζητεί περαιτέρω πληροφορίες από τον αναφέροντα και θα του παρέχει ενημέρωση·
- (δ) την επιμελή παρακολούθηση από το πρόσωπο ή την υπηρεσία που αναφέρεται στην παράγραφο (γ)·
- (ε) εύλογο χρονικό διάστημα για την παροχή ενημέρωσης, το οποίο δεν υπερβαίνει τους τρεις (3) μήνες από την ημερομηνία αποστολής βεβαίωσης παραλαβής ή, εάν δεν έχει αποσταλεί βεβαίωση στον αναφέροντα, τους τρεις (3) μήνες από τη λήξη του επταημέρου μετά την υποβολή της αναφοράς·
- (στ) την παροχή σαφών και εύκολα προσβάσιμων πληροφοριών για τις διαδικασίες υπό τις οποίες δύναται να υποβληθεί αναφορά εξωτερικά σε αρμόδια αρχή σύμφωνα με τις διατάξεις του Κεφαλαίου III και, κατά περίπτωση, σε θεσμικά και λοιπά όργανα ή οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(2) Οι προβλεπόμενοι στην παράγραφο (α) του εδαφίου (1) δίαυλοι παρέχουν τη δυνατότητα υποβολής αναφοράς γραπτώς ή προφορικώς ή/και με τους δύο τρόπους.

(3) Προφορική αναφορά δυνατό να γίνει μέσω τηλεφώνου ή άλλων συστημάτων φωνητικών μηνυμάτων και, κατόπιν αιτήσεως του αναφέροντος, μέσω προσωπικής συνάντησης εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.

Εθελοντική
καθιέρωση
διαύλων
αναφοράς.

10.-(1) Νομικά πρόσωπα του ιδιωτικού τομέα τα οποία δεν υποχρεούνται να καθιερώσουν διαύλους και διαδικασίες εσωτερικής αναφοράς, δύναται των διατάξεων του άρθρου 8, ενθαρρύνονται όπως ορίζουν κατάλληλα πρόσωπα ή υπηρεσίες σύμφωνα με τις δυνατότητες και τη διάρθρωσή τους, για να παραλαμβάνουν και να παρακολουθούν αναφορές:

Νοείται ότι, σε περίπτωση που νομικό πρόσωπο του ιδιωτικού τομέα ορίσει πρόσωπο ή υπηρεσία όπως προβλέπεται στο παρόν άρθρο εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι διατάξεις του άρθρου 9.

(2) Πρόσωπα ή υπηρεσίες κατάλληλες να παραλαμβάνουν και να παρακολουθούν αναφορές σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (1) δυνατόν να οριστούν οι υπεύθυνοι συμμόρφωσης, υπεύθυνοι επαγγελματικής ακεραιότητας, νομικοί υπεύθυνοι, οικονομικοί διευθυντές, επικεφαλής ελεγκτές, μέλη του διοικητικού συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ

Εξωτερική αναφορά.

11. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 16, ο αναφέρων παρέχει πληροφορίες σχετικά με παραβάσεις χρησιμοποιώντας τους διαύλους και τις διαδικασίες που προβλέπονται στα άρθρα 12 και 13, αφού έχει προηγουμένως υποβάλει αναφορά μέσω του εσωτερικού διαύλου αναφοράς ή υποβάλλοντας εξωτερική αναφορά απευθείας σε αρμόδια αρχή:

Νοείται ότι, σε περίπτωση που ο αναφέρων έχει υποβάλει αναφορά μέσω εσωτερικού διαύλου και, ενόσω εκκρεμεί η διαδικασία ενώπιον του εσωτερικού διαύλου, υποβάλλει εξωτερική αναφορά, η διαδικασία ενώπιον του εσωτερικού διαύλου διακόπτεται.

Εξωτερικοί δίαυλοι αναφοράς και παρακολούθησης αναφορών.

12.-(1) Άνευ επηρεασμού των διατάξεων οποιουδήποτε ειδικού ενωσιακού κανόνα που προβλέπει τη δημιουργία εσωτερικών και εξωτερικών διαύλων αναφοράς για ορισμένους τομείς, οι αρμόδιες αρχές-

- (α) καθορίζουν ανεξάρτητο και αυτόνομο εξωτερικό δίαυλο για την παραλαβή και τη διαχείριση των πληροφοριών σχετικά με παραβάσεις,
- (β) βεβαιώνουν αμέσως και σε κάθε περίπτωση εντός επτά (7) ημερών από την ημερομηνία παραλαβής της αναφοράς την εν λόγω παραλαβή, εκτός εάν ζητηθεί ρητώς κάτι διαφορετικό από τον αναφέροντα ή εάν η αρμόδια αρχή πιστεύει ευλόγως ότι η βεβαίωση αναφοράς δυνατό να θέσει σε κίνδυνο την προστασία της ταυτότητας του αναφέροντος,
- (γ) παρακολουθούν επιμελώς τις αναφορές,
- (δ) παρέχουν ενημέρωση στον αναφέροντα εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, το οποίο δεν υπερβαίνει τους τρεις (3) μήνες ή τους έξι (6) μήνες σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις,
- (ε) κοινοποιούν στον αναφέροντα το τελικό αποτέλεσμα των ερευνών που διενεργήθηκαν με βάση την αναφορά,
- (στ) διαβιβάζουν εν ευθέτω χρόνω τις πληροφορίες της αναφοράς στα αρμόδια θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά περίπτωση, για περαιτέρω διερεύνηση,
- (ζ) δύνανται, αφού εξετάσουν δεόντως το θέμα, να αποφασίσουν-
 - (i) ότι η αναφερόμενη παράβαση είναι ήσσονος σημασίας και δεν απαιτεί περαιτέρω παρακολούθηση πέραν της περάτωσης της διαδικασίας,
 - (ii) την περάτωση της διαδικασίας σχετικά με επαναλαμβανόμενες αναφορές, οι οποίες δεν περιλαμβάνουν σημαντικές νέες πληροφορίες για παραβάσεις σε σχέση με προηγούμενη αναφορά για την οποία οι σχετικές διαδικασίες έχουν περατωθεί, εκτός εάν νέες νομικές ή πραγματικές περιστάσεις δικαιολογούν διαφορετική παρακολούθηση:

Νοείται ότι, σε κάθε περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν τον αναφέροντα σχετικά με την απόφασή τους και τους λόγους της.

(2) Σε περίπτωση μεγάλης εισροής αναφορών, οι αρμόδιες αρχές δύνανται να εξετάζουν κατά προτεραιότητα τις αναφορές σοβαρών παραβάσεων ή παραβάσεων ουσιωδών διατάξεων που εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος Νόμου με την επιφύλαξη του χρονικού διαστήματος που ορίζεται στην παράγραφο (δ) του εδαφίου (1).

(3) Σε περίπτωση που ο αναφέρων υποβάλει αναφορά σε δίαυλο που δεν είναι αρμόδιος για την αντιμετώπιση της καταγγελλόμενης παράβασης, ο εν λόγω δίαυλος διαβιβάζει την αναφορά στην αρμόδια αρχή, εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος και με ασφαλή τρόπο, και ο αναφέρων ενημερώνεται χωρίς καθυστέρηση για τη διαβίβασή της.

Σχεδιασμός των εξωτερικών διαύλων αναφοράς.

13. Οι εξωτερικοί δίαυλοι αναφοράς θεωρούνται ανεξάρτητοι και αυτόνομοι για σκοπούς του παρόντος Νόμου, εάν-

- (α) λειτουργούν κατά τρόπο που διασφαλίζει την πληρότητα, την ακεραιότητα και την εμπιστευτικότητα των πληροφοριών και εμποδίζουν την πρόσβαση σε αυτές από μη εξουσιοδοτημένους υπαλλήλους της αρμόδιας αρχής·
- (β) επιτρέπουν την διατήρηση και αποθήκευση πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 19, ώστε να υπάρχει η δυνατότητα να διεξαχθούν περαιτέρω έρευνες·
- (γ) παρέχουν τη δυνατότητα αναφοράς γραπτώς και προφορικώς:

Νοείται ότι, οι προφορικές αναφορές είναι δυνατές μέσω τηλεφώνου ή άλλων συστημάτων φωνητικών μηνυμάτων, και κατόπιν αιτήσεως του αναφέροντος, μέσω προσωπικής συνάντησης εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος·

- (δ) διασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση που αναφορά παραλαμβάνεται από μέλος του προσωπικού άλλο από εκείνο που είναι υπεύθυνο για τον χειρισμό αναφορών, το μέλος του προσωπικού που παρέλαβε την αναφορά δεν δύναται να αποκαλύπτει πληροφορίες που δυνατόν να ταυτοποιήσουν τον αναφέροντα ή τον αναφερόμενο και διαβιβάζει αμέσως την αναφορά, χωρίς τροποποίηση, στα μέλη του προσωπικού που είναι υπεύθυνα για τον χειρισμό των αναφορών·
- (ε) ορίζουν μέλη προσωπικού υπεύθυνα για τον χειρισμό αναφορών, τα οποία εκπαιδεύονται ειδικά για τον χειρισμό αναφορών, κυρίως για-
 - (i) την παροχή πληροφοριών σε κάθε ενδιαφερόμενο πρόσωπο, σχετικά με τις διαδικασίες για την υποβολή αναφοράς·
 - (ii) την παραλαβή αναφορών και εφαρμογή μέτρων παρακολούθησής τους·
 - (iii) τη διατήρηση επαφής με τον αναφέροντα με σκοπό την ενημέρωσή του και εφόσον απαιτείται την παροχή από αυτόν περαιτέρω πληροφοριών.

Πληροφορίες για την παραλαβή αναφορών και την παρακολούθησή τους.

14. Οι αρμόδιες αρχές δημοσιεύουν στη διαδικτυακή ιστοσελίδα τους σε χωριστό, εύκολα αναγνωρίσιμο και προσβάσιμο τμήμα, τις ακόλουθες πληροφορίες:

- (α) Τις προϋποθέσεις για παροχή προστασίας δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου·
- (β) τα στοιχεία επικοινωνίας τους, ιδίως τις ηλεκτρονικές και ταχυδρομικές διευθύνσεις και τους αριθμούς τηλεφώνου, καθώς και δήλωση αναφορικά με την καταγραφή ή μη των τηλεφωνικών συνομιλιών·
- (γ) τις διαδικασίες που εφαρμόζονται στις αναφορές παραβάσεων, περιλαμβανομένου του τρόπου με τον οποίο οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ζητήσουν από τον αναφέροντα να διευκρινίσει τις αναφερόμενες πληροφορίες ή να παράσχει συμπληρωματικές πληροφορίες, τη χρονική προθεσμία απάντησης στον αναφέροντα, καθώς και το είδος και το περιεχόμενο της απάντησης·
- (δ) το καθεστώς απορρήτου που ισχύει για τις αναφορές, και ιδίως τις πληροφορίες σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, σύμφωνα με το άρθρο 17 του παρόντος Νόμου, τα άρθρα 5 και 13 του Κανονισμού ΕΕ 2016/679, τον περί της Προστασίας των Φυσικών Προσώπων Έναντι της Επεξεργασίας των Δεδομένων

44(Ι) του 2019. Προσωπικού Χαρακτήρα Νόμου, το άρθρο 15 του περί της Προστασίας των Φυσικών Προσώπων Έναντι της Επεξεργασίας των Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα από Αρμόδιες Αρχές για σκοπούς της Πρόληψης, Διερεύνησης, Ανίχνευσης ή Δίωξης Ποινικών Αδικημάτων ή της Εκτέλεσης Ποινικών Κυρώσεων και για την Ελεύθερη Κυκλοφορία των Δεδομένων αυτών Νόμος, και το άρθρο 15 του Κανονισμού ΕΕ 2018/1725·

- (ε) το είδος της παρακολούθησης που πρόκειται να εφαρμοστεί για τις αναφορές·
- (στ) τα μέσα και τις διαδικασίες προστασίας κατά των αντιποίνων και τη διαθεσιμότητα εμπιστευτικών συμβουλών για πρόσωπα που επιθυμούν να υποβάλουν αναφορά·
- (ζ) δήλωση, η οποία αναφέρει ρητώς τους όρους υπό τους οποίους τα πρόσωπα που υποβάλλουν αναφορά σε αρμόδια αρχή προστατεύονται από την ευθύνη λόγω παράβασης του απορρήτου δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 23·
- (η) στοιχεία επικοινωνίας κέντρου πληροφοριών που συστήνεται για σκοπούς στήριξης των αναφερόντων.

Επανεξέταση των διαδικασιών από τις αρμόδιες αρχές.

15. Οι αρμόδιες αρχές επανεξετάζουν τις διαδικασίες για την παραλαβή αναφορών και τα μέτρα παρακολούθησής τους σε τακτική βάση και τουλάχιστον ανά τριετία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

Δημόσια αποκάλυψη.

16.-(1) Πρόσωπο, το οποίο προβαίνει σε δημόσια αποκάλυψη σχετικά με παραβάσεις που εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος Μέρους έχει δικαίωμα προστασίας δυνάμει των διατάξεων του Κεφαλαίου VI, εάν πληρούται οποιαδήποτε από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- (α) Ο αναφέρων υπέβαλε πρώτα αναφορά εσωτερικά και εξωτερικά ή μόνο εξωτερικά σύμφωνα με τα Κεφάλαια II και III, αλλά δεν αναλαμβάνεται καμία ενδεδειγμένη ενέργεια ως ανταπόκριση στην αναφορά εντός του χρονικού διαστήματος που προβλέπεται στην παράγραφο (ε) του εδαφίου (1) του άρθρου 9 και της παραγράφου (δ) του εδαφίου (1) του άρθρου 12· ή
- (β) έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι-
 - (i) το δημόσιο συμφέρον απειλείται από άμεσο ή έκδηλο κίνδυνο ή κίνδυνο μη αναστρέψιμης βλάβης ή υπάρχει άλλη σοβαρή κατάσταση έκτακτης ανάγκης, ή
 - (ii) σε περίπτωση εξωτερικής αναφοράς, υπάρχει κίνδυνος αντιποίνων ή υπάρχει μικρή προοπτική να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά η παράβαση, λόγω των ιδιαίτερων περιστάσεων της υπόθεσης, όπως όταν αποδεικτικά στοιχεία δυνατόν να συγκαλυφθούν ή να καταστραφούν ή όταν αρχή δυνατόν να βρίσκεται σε αθέμιτη σύμπραξη με τον υπαίτιο της παράβασης ή να είναι αναμειγμένη στην παράβαση.

(2) Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση που πρόσωπο αποκαλύπτει πληροφορίες απευθείας στον Τύπο, σύμφωνα με εθνικές διατάξεις που θεσπίζουν σύστημα προστασίας σχετικό με την ελευθερία της έκφρασης και πληροφόρησης:

Νοείται ότι, το πρόσωπο αυτό υπόκειται στις διατάξεις της νομοθεσίας αναφορικά με την ύπαρξη αστικής ευθύνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ

Υποχρέωση εμπιστευτικότητας.

17.-(1) Η ταυτότητα του αναφέροντος και κάθε άλλη πληροφορία από την οποία δυνατόν να συναχθεί, άμεσα ή έμμεσα, η ταυτότητα του αναφέροντος, δεν αποκαλύπτεται σε οποιονδήποτε άλλον πέρα από τα εξουσιοδοτημένα μέλη του προσωπικού τα οποία είναι αρμόδια να λαμβάνουν ή να παρακολουθούν τις αναφορές, χωρίς τη ρητή συγκατάθεση του εν λόγω προσώπου.

(2) Άνευ επηρεασμού των διατάξεων του εδαφίου (1), η ταυτότητα του αναφέροντος, καθώς και κάθε άλλη πληροφορία που αναφέρεται στο εδάφιο (1) δύναται να αποκαλύπτεται μόνον σε περίπτωση που η εν λόγω αποκάλυψη αποτελεί αναγκαία και αναλογική υποχρέωση που επιβάλλεται από το ενωσιακό ή εθνικό δίκαιο, στο πλαίσιο ερευνών των εθνικών αρχών ή δικαστικών διαδικασιών, μεταξύ άλλων, με σκοπό τη διασφάλιση των δικαιωμάτων υπεράσπισης του αναφερομένου.

(3) (α) Τόσο οι εσωτερικοί δίαυλοι αναφοράς όσο και οι αρμόδιες αρχές, προτού προβούν σε αποκάλυψη δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (2), ενημερώνουν τον αναφέροντα, εκτός αν η ενημέρωση αυτή υπονομεύει τις έρευνες ή τις δικαστικές διαδικασίες.

(β) Κατά την ενημέρωση του αναφέροντος, τόσο οι εσωτερικοί δίαυλοι αναφοράς όσο και οι αρμόδιες αρχές αποστέλλουν σε αυτόν γραπτή αιτιολόγηση στην οποία εξηγούν τους λόγους αποκάλυψης των συγκεκριμένων εμπιστευτικών στοιχείων.

(4) Τόσο οι εσωτερικοί δίαυλοι αναφοράς όσο και οι αρμόδιες αρχές που λαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με παραβάσεις, στις οποίες περιλαμβάνονται εμπορικά απόρρητα, δεν δύνανται να χρησιμοποιούν ούτε να αποκαλύπτουν τα εν λόγω εμπορικά απόρρητα για σκοπούς που υπερβαίνουν το αναγκαίο για την ορθή παρακολούθηση της αναφοράς.

Επεξεργασία
δεδομένων
προσωπικού
χαρακτήρα.

18.-(1) Οποιαδήποτε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα διενεργείται δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου, περιλαμβανομένης της ανταλλαγής ή της διαβίβασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις αρμόδιες αρχές, πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού ΕΕ 2016/679, του περί της Προστασίας των Φυσικών Προσώπων Έναντι της Επεξεργασίας των Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα Νόμου και του περί της Προστασίας των Φυσικών Προσώπων Έναντι της Επεξεργασίας των Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα από Αρμόδιες Αρχές για σκοπούς της Πρόληψης, Διερεύνησης, Ανίχνευσης ή Δίωξης Ποινικών Αδικημάτων ή της Εκτέλεσης Ποινικών Κυρώσεων και για την Ελεύθερη Κυκλοφορία των Δεδομένων αυτών Νόμου.

(2) Κάθε ανταλλαγή ή διαβίβαση πληροφοριών από τα θεσμικά και λοιπά όργανα ή τους οργανισμούς της Ένωσης πραγματοποιείται σύμφωνα με τον Κανονισμό ΕΕ 2018/1725.

(3) Δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία εκδήλως δεν σχετίζονται με τον χειρισμό συγκεκριμένης αναφοράς δεν συλλέγονται και, σε περίπτωση που συλλεχθούν τυχαία, διαγράφονται χωρίς άσκοπη καθυστέρηση.

Τήρηση των
αρχείων των
αναφορών.

19.-(1) Ανεξαρτήτως των διατάξεων οποιουδήποτε άλλου Νόμου τα νομικά πρόσωπα του ιδιωτικού τομέα και τα νομικά πρόσωπα του δημοσίου τομέα και οι αρμόδιες αρχές τηρούν αρχεία για κάθε αναφορά που παραλαμβάνουν, σύμφωνα με τις προβλεπόμενες στο άρθρο 17, απαιτήσεις εμπιστευτικότητας:

Νοείται ότι, δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται στο πλαίσιο παραλαβής αναφορών διαγράφονται εντός τριών (3) μηνών από την ημερομηνία περάτωσης της διαδικασίας:

Νοείται περαιτέρω ότι, σε περίπτωση που έχουν αρχίσει δικαστικές ή πειθαρχικές διαδικασίες κατά του αναφερόμενου ή του αναφέροντα, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα διατηρούνται για όλη τη διάρκεια των εν λόγω διαδικασιών, περιλαμβανομένης της περίπτωσης άσκησης έφεσης ή ένστασης, και, αφού παρέλθει ένα (1) έτος από τη διεκπεραίωσή τους, διαγράφονται.

(2)(α) Σε περίπτωση που για την υποβολή αναφοράς χρησιμοποιείται τηλεφωνική γραμμή ή άλλο σύστημα τηλεφωνικών μηνυμάτων με καταγραφή της συνομιλίας, με την επιφύλαξη της εξασφάλισης της συναίνεσης του αναφέροντος, τα νομικά πρόσωπα του ιδιωτικού και του δημοσίου τομέα και οι αρμόδιες αρχές έχουν το δικαίωμα να τεκμηριώσουν την προφορική υποβολή αναφοράς με έναν από τους ακόλουθους τρόπους:

- (i) Με καταγραφή της συνομιλίας σε σταθερή και ανακτήσιμη μορφή·
- (ii) με πλήρη και ακριβή τήρηση των πρακτικών της συνομιλίας από τα μέλη του προσωπικού τα οποία είναι υπεύθυνα για τον χειρισμό της αναφοράς.

(β) Τα νομικά πρόσωπα του ιδιωτικού και του δημοσίου τομέα και οι αρμόδιες αρχές παρέχουν σε κάθε περίπτωση στον αναφέροντα τη δυνατότητα να επαληθεύσει, να διορθώσει και να συμφωνήσει με τη μεταγραφή της συνομιλίας, υπογράφοντάς την.

(3)(α) Σε περίπτωση που, για την υποβολή αναφοράς χρησιμοποιείται τηλεφωνική γραμμή ή άλλο σύστημα τηλεφωνικών μηνυμάτων χωρίς καταγραφή της συνομιλίας, τα νομικά πρόσωπα

του ιδιωτικού και του δημοσίου τομέα και οι αρμόδιες αρχές έχουν το δικαίωμα να τεκμηριώσουν την προφορική υποβολή αναφοράς, με τη μορφή επακριβών πρακτικών της συνομιλίας που συντάσσονται από τα μέλη του προσωπικού που είναι υπεύθυνα για τον χειρισμό της αναφοράς.

(β) Τα νομικά πρόσωπα του ιδιωτικού και του δημοσίου τομέα και οι αρμόδιες αρχές παρέχουν σε κάθε περίπτωση στον αναφέροντα τη δυνατότητα να επαληθεύσει, να διορθώσει και να συμφωνήσει με τα πρακτικά της συνομιλίας, υπογράφοντάς τα.

(4)(α) Σε περίπτωση που πρόσωπο ζητήσει συνάντηση με τα αρμόδια μέλη του προσωπικού των νομικών προσώπων του ιδιωτικού και του δημοσίου τομέα ή των αρμόδιων αρχών για να υποβάλει αναφορά σύμφωνα με το εδάφιο (2) του άρθρου 9 και την παράγραφο (γ) του άρθρου 13, τα νομικά πρόσωπα του ιδιωτικού και του δημοσίου τομέα και οι αρμόδιες αρχές διασφαλίζουν, με την επιφύλαξη της συναίνεσης του αναφέροντος, ότι τηρούνται πλήρη και επακριβή πρακτικά της συνάντησης σε σταθερή και ανακτήσιμη μορφή.

(β) Τα νομικά πρόσωπα του ιδιωτικού και του δημοσίου τομέα και οι αρμόδιες αρχές έχουν το δικαίωμα να τηρούν πρακτικά της συνάντησης με έναν από τους ακόλουθους τρόπους:

- (i) Με καταγραφή της συνομιλίας σε σταθερή και ανακτήσιμη μορφή·
- (ii) με ακριβή πρακτικά της συνάντησης που συντάσσονται από τα μέλη του προσωπικού τα οποία είναι υπεύθυνα για τον χειρισμό της αναφοράς.

(γ) Τα νομικά πρόσωπα του ιδιωτικού και του δημοσίου τομέα και οι αρμόδιες αρχές παρέχουν σε κάθε περίπτωση στον αναφέροντα τη δυνατότητα να επαληθεύσει, να διορθώσει και να συμφωνήσει με τα πρακτικά της συνάντησης, υπογράφοντάς τα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Απαγόρευση
αντιποίνων.

20.-(1) Τα νομικά πρόσωπα του ιδιωτικού και δημοσίου τομέα που υπόκεινται στις διατάξεις του παρόντος Νόμου απαγορεύεται να προβαίνουν σε αντίποινα οποιασδήποτε μορφής κατά πρόσωπου από τα προβλεπόμενα στο άρθρο 5, συμπεριλαμβανομένων των απειλών και αποπειρών αντεκδίκησης.

(2) Τα αναφερόμενα στο εδάφιο (1) αντίποινα δύνανται, μεταξύ άλλων, να λάβουν την ακόλουθη μορφή:

- (α) Παύση, απόλυση ή ισοδύναμα μέτρα·
- (β) υποβιβασμό ή στέρηση προαγωγής·
- (γ) μεταβίβαση καθηκόντων, αλλαγή τόπου εργασίας, μείωση μισθού, μεταβολή του ωραρίου εργασίας·
- (δ) στέρηση κατάρτισης·
- (ε) αρνητική αξιολόγηση επιδόσεων ή αρνητική επαγγελματική σύσταση·
- (στ) επιβολή ή εφαρμογή πειθαρχίας, επίπληξης ή άλλου πειθαρχικού μέτρου, περιλαμβανομένης χρηματικής ποινής·
- (ζ) καταναγκασμό, εκφοβισμό, παρενόχληση ή περιθωριοποίηση·
- (η) διάκριση, μειονέκτημα ή άδικη αντιμετώπιση·
- (θ) μη μετατροπή σύμβασης προσωρινής απασχόλησης σε μόνιμη, ενώ ο εργαζόμενος είχε δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι θα του προσφερθεί μόνιμη απασχόληση·
- (ι) μη ανανέωση ή πρόωρη διακοπή σύμβασης προσωρινής απασχόλησης·

- (ια) βλάβη, περιλαμβανομένης προσβολής της φήμης, ιδίως στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, ή οικονομική ζημία, περιλαμβανομένης επιχειρηματικής ζημίας και απώλειας εισοδήματος·
- (ιβ) καταχώριση σε μαύρη λίστα βάσει τομεακής ή κλαδικής επίσημης ή ανεπίσημης συμφωνίας, που μπορεί να συνεπάγεται ότι το πρόσωπο δεν πρόκειται να βρει θέση εργασίας στον τομέα ή στον κλάδο στο μέλλον·
- (ιγ) πρόωρη διακοπή ή ακύρωση σύμβασης για εμπορεύματα ή υπηρεσίες·
- (ιδ) ακύρωση άδειας ή έγκρισης·
- (ιε) παραπομπή για ψυχιατρική ή ιατρική παρακολούθηση·
- (ιστ) μονομερής βλαπτική μεταβολή των συνθηκών εργασίας.

Μέτρα
στήριξης.

21. Πρόσωπο από τα προβλεπόμενα στο άρθρο 5 έχει πρόσβαση, κατά περίπτωση, στα ακόλουθα μέτρα στήριξης:

- (α) Εύκολη και δωρεάν για το κοινό πρόσβαση σε πλήρεις και ανεξάρτητες πληροφορίες και συμβουλές σχετικά με τις διαδικασίες και τα μέσα έννομης προστασίας που είναι διαθέσιμα για την προστασία έναντι αντιποίνων και τα δικαιώματά του:

Νοείται ότι, η απαίτηση για τέτοια πρόσβαση ικανοποιείται με τη σύνταξη από τα νομικά πρόσωπα του ιδιωτικού και δημοσίου τομέα και τις αρμόδιες αρχές ειδικού εντύπου στο οποίο περιλαμβάνονται αναγκαίες πληροφορίες, συμβουλές και μέσα έννομης προστασίας και το οποίο διατίθεται με τα κατάλληλα μέσα σε κάθε ενδιαφερόμενο πρόσωπο·

- (β) αποτελεσματική συνδρομή ενώπιον οποιασδήποτε αρχής που εμπλέκεται στην προστασία τους έναντι αντιποίνων·
- (γ) νομική αρωγή σε ποινικές υποθέσεις και σε διασυνοριακές διαδικασίες σε αστικές υποθέσεις σύμφωνα με τον περί Νομικής Αρωγής Νόμο.

165(Ι) του 2002
22(Ι) του 2005
77(Ι) του 2005
43(Ι) του 2006
132(Ι) του 2009
172(Ι) του 2011
8(Ι) του 2012
64(Ι) του 2014
105(Ι) του 2014
140(Ι) του 2014
20(Ι) του 2015
173(Ι) του 2015
111(Ι) του 2016
72(Ι) του 2019.

Προστασία
αναφέροντος
ως μάρτυρα
σε ποινική
διαδικασία.

22. Πρόσωπο το οποίο προβαίνει σε αναφορά και ακολούθως συμμετέχει ως μάρτυρας σε οποιαδήποτε ποινική διαδικασία που έχει σχέση με την αναφορά, θεωρείται μάρτυρας που χρήζει βοήθειας, σύμφωνα με τον περί Προστασίας Μαρτύρων Νόμο και εφαρμόζονται, ανάλογα με την περίπτωση, όλα ή οποιοδήποτε από τα μέτρα που προβλέπονται στο Μέρος III του εν λόγω Νόμου:

95(Ι) του 2001
15(Ι) του 2014
96(Ι) του 2019.

Νοείται ότι, κατά την κρίση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, τέτοιο πρόσωπο δύναται να εντάσσεται στο Σχέδιο Προστασίας Μαρτύρων και Συνεργατών της Δικαιοσύνης, οπότε εφαρμόζονται και οι διατάξεις του Μέρους IV του περί Προστασίας Μαρτύρων Νόμου.

Μέτρα για την
προστασία
έναντι
αντιποίνων.

23.-(1) Πρόσωπο, από τα προβλεπόμενα στο άρθρο 5 προστατεύεται έναντι αντιποίνων, και

- (α) με την επιφύλαξη των εδαφίων (3) και (4) του άρθρου 4, όταν αναφέρει πληροφορίες σχετικά με παραβάσεις ή προβαίνει σε δημόσια αποκάλυψη σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου, δεν θεωρείται ότι παραβαίνει οποιονδήποτε περιορισμό όσον αφορά την αποκάλυψη πληροφοριών και δεν υπέχει καμία απολύτως ευθύνη σε σχέση με την εν λόγω αναφορά ή δημόσια αποκάλυψη, εφόσον είχε βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι η αναφορά ή η δημόσια αποκάλυψη των εν λόγω πληροφοριών ήταν αναγκαία για να αποκαλυφθεί παράβαση σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο·
- (β) δεν υπέχει ευθύνη σε σχέση με την απόκτηση των πληροφοριών ή την πρόσβαση στις πληροφορίες που αναφέρονται ή αποκαλύπτονται δημόσια, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου, υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω απόκτηση ή πρόσβαση δεν συνιστά αυτοτελώς ποινικό αδίκημα:

Νοείται ότι, κάθε άλλη πιθανή ευθύνη αναφέροντος που προκύπτει από πράξη ή παράλειψη που δεν σχετίζεται με την αναφορά ή τη δημόσια αποκάλυψη ή που δεν είναι απαραίτητη για την αποκάλυψη παράβασης, σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο, εξακολουθεί να διέπεται από το εφαρμοστέο ενωσιακό ή/και εθνικό δίκαιο·

- (γ) έχει πρόσβαση σε μέσα έννομης προστασίας έναντι αντιποίνων, περιλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, προσωρινών μέτρων εν αναμονή της απόφασης της νομικής διαδικασίας·
- (δ) δεν υπέχει καμία απολύτως ευθύνη απορρέουσα από αναφορές ή δημόσιες αποκαλύψεις που έγιναν, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου, στο πλαίσιο αστικής διαδικασίας, περιλαμβανομένης, μεταξύ άλλων, διαδικασίας για δυσφήμιση, προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, παράβαση της υποχρέωσης τήρησης του απορρήτου, παράβαση των κανόνων για την προστασία προσωπικών δεδομένων, αποκάλυψη εμπορικού απορρήτου, ή για αιτήσεις αποζημίωσης βάσει του ιδιωτικού, του δημόσιου ή του συλλογικού εργατικού δικαίου:

Νοείται ότι, το εν λόγω πρόσωπο έχει το δικαίωμα να επικαλεστεί την αναφορά αυτή ή δημόσια αποκάλυψη, ώστε να ζητήσει την απόρριψη της αγωγής, εφόσον κατά τον χρόνο της αναφοράς ή δημόσιας αποκάλυψης είχε βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι αυτή ήταν αναγκαία για να αποκαλυφθεί παράβαση, σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο·

- (ε) έχει πλήρη πρόσβαση στα ένδικα μέσα και αποζημίωση για τις ζημιές που υφίσταται.

(2) Στο πλαίσιο αστικής δικαστικής διαδικασίας σχετικά με βλάβη την οποία υπέστη πρόσωπο από τα προβλεπόμενα στο άρθρο 5, και με την επιφύλαξη ότι το εν λόγω πρόσωπο αποδεικνύει ότι προέβη σε αναφορά ή σε δημόσια αποκάλυψη και υπέστη βλάβη, τεκμαίρεται ότι η βλάβη έγινε σε αντίποινα για την αναφορά ή τη δημόσια αποκάλυψη, εκτός εάν το πρόσωπο που έλαβε το μέτρο που προκάλεσε τη βλάβη αποδείξει ότι το εν λόγω μέτρο βασίστηκε σε δεόντως αιτιολογημένους λόγους.

(3) Πρόσωπο, το οποίο αναφέρει ή αποκαλύπτει δημόσια πληροφορίες σχετικά με παραβάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος Νόμου, οι οποίες περιλαμβάνουν εμπορικά απόρρητα, και το εν λόγω πρόσωπο πληροί τους όρους που τίθενται στον παρόντα Νόμο, η εν λόγω αναφορά ή δημοσιοποίηση θεωρείται νόμιμη, υπό τις προϋποθέσεις που τίθενται στο εδάφιο (2) του άρθρου 4 του περί της Προστασίας της Τεχνογνωσίας και των Επιχειρηματικών Πληροφοριών που δεν έχουν Αποκαλυφθεί (Εμπορικό Απόρρητο) από την Παράνομη Απόκτηση, Χρήση και Αποκάλυψή τους Νόμου.

164(I) του 2020.

Δικαστική
προστασία
και βάρος
απόδειξης.

24.-(1) Κάθε πρόσωπο, το οποίο θεωρεί ότι θίγεται από παράβαση των διατάξεων του παρόντος Νόμου δύναται να διεκδικήσει τα δικαιώματά του ενώπιον αρμόδιου δικαστηρίου, ακόμα και εάν η σχέση στο πλαίσιο της οποίας εικάζεται ότι έγινε η παράβαση έχει λήξει, και να χρησιμοποιήσει κάθε πρόσφορο και νόμιμο μέσο για τη στοιχειοθέτηση της παραβάσεως και της πάσης φύσεως ζημιάς που υπέστη λόγω αυτής.

(2) Σε κάθε δικαστική διαδικασία, εκτός από ποινική, εάν ο διάδικος που ισχυρίζεται ότι θίγεται από παράβαση διατάξεων του παρόντος Νόμου στοιχειοθετεί πραγματικά περιστατικά από τα οποία πιθανολογείται η παράβαση, το βάρος της απόδειξης ότι δεν υπήρξε καμία παράβαση των διατάξεων του παρόντος Νόμου φέρει ο αντιδίκος του.

Αρμόδια
δικαστήρια και
κυρώσεις.

25.-(1) Επιφυλασσόμενης της αποκλειστικής δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου και του Διοικητικού Δικαστηρίου, δυνάμει των διατάξεων του Άρθρου 146 του Συντάγματος, και εφόσον ο

παρών Νόμος δεν προβλέπει διαφορετικά, αρμοδιότητα για την εκδίκαση των εργατικών διαφορών έχει το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών.

(2) Σε περίπτωση αγωγής ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου, δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου 6 του Άρθρου 146 του Συντάγματος, και υπό τον όρο ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του ουσιαστικού δικαιώματος σε δίκαιη και εύλογη αποζημίωση, το αρμόδιο Επαρχιακό Δικαστήριο επιδικάζει στον δικαιούχο το μεγαλύτερο από τα ακόλουθα δύο ποσά:

- (α) Την επιδικαστέα, δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου 6 του Άρθρου 146 του Συντάγματος, δίκαιη και εύλογη αποζημίωση· ή
- (β) ολόκληρη τη θετική ζημιά, περιλαμβανομένων των αποδοχών υπερημερίας, και χρηματική ικανοποίηση για τυχόν ηθική ή σωματική βλάβη του ενάγοντος που προκλήθηκε από την απόφαση, πράξη ή παράλειψη, η οποία κηρύχθηκε άκυρη σύμφωνα με την παράγραφο 4 του Άρθρου 146 του Συντάγματος.

(3) Το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών επιδικάζει δίκαιη και εύλογη αποζημίωση, η οποία καλύπτει τουλάχιστον ολόκληρη τη θετική ζημιά, περιλαμβανομένων των αποδοχών υπερημερίας, και περιλαμβάνει χρηματική ικανοποίηση για τυχόν ηθική ή σωματική βλάβη του αιτητή που προκλήθηκε από τον παραβάτη:

Νοείται ότι, σε κάθε περίπτωση, στο επιδικαζόμενο πιο πάνω ποσό, προστίθεται και νόμιμος τόκος από την ημερομηνία της παραβάσεως έως την ημερομηνία πλήρους καταβολής της αποζημίωσης.

(4) Σε περίπτωση απόλυσης κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος Νόμου, το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών, εκτός από την επιδίκαση της κατά το εδάφιο (3) αποζημίωσης και χωρίς να εξετάσει την καλή ή κακή πίστη του εργοδότη, διατάσσει την επαναπρόσληψη του εργοδοτούμενου και υποχρεώνει τον εργοδότη να αποδέχεται τις υπηρεσίες του, εφόσον ο εργοδοτούμενος το έχει ζητήσει ως θεραπεία:

Νοείται ότι, σε περίπτωση επαναπρόσληψης, ο εργοδοτούμενος, εφόσον έχει επιδικαστεί σε αυτόν η κατά το εδάφιο (3) αποζημίωση, δεν δικαιούται σε αναδρομική καταβολή μισθών ή άλλων ωφελημάτων, όμως το χρονικό διάστημα της απόλυσης θεωρείται ως υπηρεσία για όλους τους άλλους σκοπούς.

- (5) Χωρίς επηρεασμό της γενικότητας των διατάξεων του εδαφίου (1) του άρθρου 6 του περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμου, οι οποίες εφαρμόζονται σε περιπτώσεις απολύσεων που έγιναν κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος Νόμου, κατά την εκδίκαση από το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών των αναφερόμενων στο εδάφιο (1) διαφορών εφαρμόζονται οι διατάξεις του εδαφίου (2) του άρθρου 24 σε σχέση με την αντιστροφή του βάρους απόδειξης.
- 24 του 1967
 - 17 του 1968
 - 67 του 1972
 - 6 του 1973
 - 1 του 1975
 - 18 του 1977
 - 30 του 1979
 - 57 του 1979
 - 82 του 1979
 - 92 του 1979
 - 54 του 1980
 - 12 του 1983
 - 167 του 1987
 - 37 του 1988
 - 18 του 1990
 - 203 του 1990
 - 52(I) του 1994
 - 61(I) του 1994
 - 26(I) του 2001
 - 111(I) του 2001
 - 70(I) του 2002
 - 79(I) του 2002
 - 159(I) του 2002
 - 212(I) του 2002
 - 110(I) του 2003
 - 111(I) του 2003
 - 89(I) του 2016.

- (6) Σε περίπτωση που η απόφαση του αρμόδιου Δικαστηρίου για αποζημιώσεις βασίζεται σε πράξη ή παράλειψη δημόσιου υπαλλήλου, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 70 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου.
- 1 του 1990
 - 71 του 1991
 - 211 του 1991
 - 27(Ι) του 1994
 - 83(Ι) του 1995
 - 60(Ι) του 1996
 - 109(Ι) του 1996
 - 69(Ι) του 2000
 - 156(Ι) του 2000
 - 4(Ι) του 2001
 - 94(Ι) του 2003
 - 128(Ι) του 2003
 - 183(Ι) του 2003
 - 31(Ι) του 2004
 - 218(Ι) του 2004
 - 68(Ι) του 2005
 - 79(Ι) του 2005
 - 105(Ι) του 2005
 - 96(Ι) του 2006
 - 107(Ι) του 2008
 - 137(Ι) του 2009
 - 194(Ι) του 2011
 - 78(Ι) του 2013
 - 7(Ι) του 2014
 - 21(Ι) του 2014
 - 100(Ι) του 2015
 - 148(Ι) του 2017
 - 151(Ι) του 2017
 - 152(Ι) του 2017
 - 98(Ι) του 2020
 - 136(Ι) του 2020.

Εκδικητικές
ενέργειες
εις βάρος
αναφέροντος.

26. Η απόλυση αναφέροντα, καθώς και οποιαδήποτε βλαπτική μεταβολή των συνθηκών απασχόλησής ή μέτρο αντιποίησης είναι απολύτως άκυρη, εκτός εάν ο εργοδότης αποδείξει ότι η απόλυση ή η βλαπτική μεταβολή οφείλεται σε λόγο άσχετο προς τη διενέργεια από αυτόν αναφοράς.

Υποχρέωση
εργοδότη προς
συνδρομή.

27.-(1) Κάθε εργοδότης προστατεύει τους εργοδοτούμενους του από κάθε πράξη προϊσταμένου τους ή προσώπου που είναι υπεύθυνο γι' αυτούς ή οποιουδήποτε άλλου εργοδοτούμενου η οποία συνιστά αντίποινα λόγω της διενέργειας αναφοράς.

(2)(α) Κάθε εργοδότης, αμέσως μόλις περιέλθουν σε γνώση του συγκεκριμένα αντίποινα λόγω της διενέργειας αναφοράς, λαμβάνει κάθε πρόσφορο μέτρο για την άρση και τη μη επανάληψη των αντιποινών, καθώς και για την άρση των συνεπειών τους.

(β) Σε περίπτωση που εργοδότης δεν λάβει τα αναφερόμενα στην παράγραφο (α) μέτρα, είναι συναδικοπραγήσας με το πρόσωπο που διέπραξε τις εν λόγω πράξεις, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 του περί Αστικών Αδικημάτων Νόμου.

Κεφ.148.

- 87 του 1973
- 54 του 1978
- 156 του 1985
- 41 του 1989
- 73(Ι) του 1992
- 101(Ι) του 1996
- 49(Ι) του 1997
- 29(Ι) του 2000
- 154(Ι) του 2002
- 129(Ι) του 2006
- 171(Ι) του 2006
- 82(Ι) του 2008
- 66(Ι) του 2012.

(3)(α) Κάθε εργοδότης λαμβάνει κάθε πρόσφορο και έγκαιρο μέτρο, για να αποτρέψει τις προβλεπόμενες στο εδάφιο (1) πράξεις:

Νοείται ότι, για τους σκοπούς του παρόντος εδαφίου, η θέσπιση κώδικα συμπεριφοράς για την αποτροπή των προβλεπόμενων στο εδάφιο (1) πράξεων και η λήψη πρακτικών μέτρων για

την εφαρμογή των προνοιών του κώδικα αυτού θεωρείται ως λήψη πρόσφορων και έγκαιρων μέτρων.

(β) Σε περίπτωση που εργοδότης δεν λάβει τα προβλεπόμενα στην παράγραφο (α) μέτρα και διαπράττονται οι προβλεπόμενες στο εδάφιο (1) πράξεις προς εργοδοτούμενό του αναφέροντα, τότε αυτός είναι συναδικοπραγής με το πρόσωπο που διέπραξε τις εν λόγω πράξεις, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 του περί Αστικών Αδικημάτων Νόμου.

Μέτρα για την προστασία των αναφερόμενων.

28.-(1) Ο παρών Νόμος δεν επηρεάζει τις διατάξεις του ενωσιακού ή/και εθνικού δικαίου αναφορικά με τα δικαιώματα πραγματικής προσφυγής αναφερομένου και αμερόληπτου δικαστηρίου, καθώς και το τεκμήριο αθωότητας και τα δικαιώματα υπεράσπισης, περιλαμβανομένου του δικαιώματος ακρόασης και του δικαιώματος πρόσβασης στον φάκελό του.

(2) Η ταυτότητα του αναφερομένου προστατεύεται καθ' όλη τη διάρκεια ερευνών που άρχισαν με βάση την αναφορά ή τη δημόσια αποκάλυψη.

(3) Οι κανόνες που ορίζονται στα άρθρα 13, 18 και 19 όσον αφορά την προστασία της ταυτότητας του αναφερόντος εφαρμόζονται και για την προστασία της ταυτότητας του αναφερομένου.

Αγώγιμο δικαίωμα σε αποζημιώσεις.

29. Άνευ επηρεασμού οποιουδήποτε άλλου ένδικου μέσου ή θεραπείας που προβλέπεται δυνάμει των διατάξεων οποιουδήποτε άλλου Νόμου ή Κανονισμών, πρόσωπο που υπέστη ζημιά από ψευδείς ή ανακριβείς ή παραπλανητικές αναφορές ή ψευδείς ή ανακριβείς ή παραπλανητικές δημόσιες αποκαλύψεις έχει αγώγιμο δικαίωμα εναντίον του αναφερόντος.

Απαγόρευση άρσης δικαιωμάτων και μέσω έννομης προστασίας.

30. Τα δικαιώματα και τα μέσα έννομης προστασίας που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο δεν μπορούν να αρθούν ή να περιοριστούν από συμφωνία, πολιτική, τύπο ή όρο απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένης συμφωνίας για διαιτησία πριν από την έγερση διαφοράς.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΥΝ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής.

31. Το παρόν Μέρος καθορίζει την προστασία που απολαμβάνουν πρόσωπα που αναφέρουν τα ακόλουθα:

- (α) Πράξεις ή παραλείψεις που σχετίζονται με διάπραξη ή πιθανή διάπραξη ποινικού αδικήματος και ιδιαίτερα αδικημάτων διαφθοράς·
- (β) πράξεις ή παραλείψεις που σχετίζονται με μη συμμόρφωση προσώπου με οποιαδήποτε νόμιμη υποχρέωση επιβάλλεται σε αυτό·
- (γ) παραβάσεις που θέτουν ή πιθανόν να θέσουν σε κίνδυνο την ασφάλεια ή την υγεία οποιουδήποτε προσώπου·
- (δ) παραβάσεις που προκαλούν ή πιθανόν να προκαλέσουν ζημιά στο περιβάλλον.

Προσωπικό πεδίο εφαρμογής.

32.-(1) Οι διατάξεις του παρόντος Μέρους εφαρμόζονται σε πρόσωπα-

- (α) που έχουν την ιδιότητα του «εργοδοτούμενου» ή του «αυτοτελώς εργαζομένου»·
- (β) που αναφέρουν ή αποκαλύπτουν δημόσια πληροφορίες σχετικά με παραβάσεις που έχουν αποκτηθεί, στο πλαίσιο εργασιακής σχέσης, η οποία έχει έκτοτε λήξει·
- (γ) των οποίων η εργασιακή σχέση δεν έχει ακόμη αρχίσει, σε περιπτώσεις που πληροφορίες σχετικά με παραβάσεις έχουν αποκτηθεί κατά τη διάρκεια της διαδικασίας πρόσληψης ή σε άλλο στάδιο διαπραγμάτευσης πριν από τη σύναψη σύμβασης ή την έναρξη της εργοδότησης.

(2) Τα μέτρα για την προστασία των αναφερόντων τα οποία ορίζονται στο Κεφάλαιο V, εφαρμόζονται κατά περίπτωση σε-

- (α) διαμεσολαβητές
- (β) τρίτα πρόσωπα που συνδέονται με τον αναφέροντα και που ενδεχομένως να υποστούν αντίποινα σε εργασιακό πλαίσιο, περιλαμβανομένων συναδέλφων του αναφέροντος ή συγγενών αυτού εξ αίματος ή εξ αγχιστείας μέχρι τέταρτου βαθμού· και
- (γ) νομικά πρόσωπα, τα οποία ο αναφέρων έχει στην ιδιοκτησία του, για τα οποία εργάζεται ή συνδέεται με άλλο τρόπο με εργασιακή σχέση.

Προϋποθέσεις για την προστασία των αναφερόντων.

33.-(1) Πρόσωπο, από τα προβλεπόμενα στο άρθρο 32 το οποίο επωνύμως αναφέρει παραβάσεις σχετικά με πράξεις που καθορίζονται στο άρθρο 31, έχει δικαίωμα προστασίας δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Μέρους, εφόσον-

- (α) είχε βάσιμους λόγους να θεωρεί ότι οι πληροφορίες σχετικά με παραβάσεις που ανέφερε ήταν αληθείς κατά τον χρόνο της αναφοράς και ότι οι πληροφορίες αυτές εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος Μέρους·
- (β) υπέβαλε αναφορά είτε εσωτερικά, σύμφωνα με το άρθρο 34, είτε εξωτερικά σύμφωνα με το άρθρο 35, ή προέβη σε δημόσια αποκάλυψη, σύμφωνα με το άρθρο 36· και
- (γ) η αναφορά δεν έγινε κατά παράβαση του δικηγορικού ή ιατρικού απορρήτου ή δεν συνιστά διάπραξη ποινικού αδικήματος·

Νοείται ότι, σε περίπτωση που πρόσωπο κατήγγειλε ή δημοσιοποίησε πληροφορίες σχετικά με παραβάσεις ανωνύμως, αλλά στη συνέχεια ταυτοποιήθηκε και υφίσταται αντίποινα, έχει δικαίωμα προστασίας δυνάμει των διατάξεων του Κεφαλαίου V, υπό τον όρο ότι πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο παρόν εδάφιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

Αναφορά μέσω εσωτερικών διαύλων αναφοράς.

34. Πρόσωπο από τα προβλεπόμενα στο άρθρο 32 δύναται να παρέχει πληροφορίες σχετικά με παραβάσεις, αρχικά μέσω των εσωτερικών διαύλων αναφοράς, οι οποίοι προβλέπονται στο Κεφάλαιο II του Μέρους II, τηρουμένων των διαδικασιών που προβλέπονται στο εν λόγω Κεφάλαιο, πριν από την αναφορά σε αρμόδια αρχή, στις περιπτώσεις που η παράβαση μπορεί να αντιμετωπισθεί με αποτελεσματικότητα εσωτερικά και εφόσον ο αναφέρων θεωρεί ότι δεν υπάρχει κίνδυνος αντιποίνων·

Νοείται ότι, οι διατάξεις του Κεφαλαίου V του Μέρους II, εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν και στις αναφορές που διενεργούνται δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Μέρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

Αναφορά μέσω εξωτερικών διαύλων αναφοράς.

35. Με την επιφύλαξη της παραγράφου (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 36, ο αναφέρων αναφέρει πληροφορίες σχετικά με παραβάσεις χρησιμοποιώντας τους διαύλους και τις διαδικασίες που προβλέπονται στα άρθρα 11 και 12, αφού έχει προηγουμένως υποβάλει αναφορά μέσω του εσωτερικού διαύλου αναφοράς, ή υποβάλλοντας αναφορά απευθείας σε αρμόδια αρχή·

Νοείται ότι, σε περίπτωση που ο αναφέρων έχει υποβάλει αναφορά μέσω εσωτερικού διαύλου και, ενόσω εκκρεμεί η διαδικασία ενώπιον του εσωτερικού διαύλου, υποβάλλει εξωτερική αναφορά, η διαδικασία ενώπιον του εσωτερικού διαύλου διακόπτεται·

Νοείται περαιτέρω ότι, οι διατάξεις του Κεφαλαίου V του Μέρους II, εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν και στις αναφορές του παρόντος Μέρους.

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV
ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ**

Δημόσια
αποκάλυψη.

36.-(1) Πρόσωπο από τα προβλεπόμενα στο άρθρο 32 το οποίο προβαίνει σε δημόσια αποκάλυψη σχετικά με παραβάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος Μέρους έχει δικαίωμα προστασίας δυνάμει των διατάξεων του Κεφαλαίου V, εάν πληρούται οποιαδήποτε από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- (α) Ο αναφέρων υπέβαλε προηγουμένως αναφορά εσωτερικά και εξωτερικά, ή μόνο εξωτερικά σύμφωνα με τα Κεφάλαια II και III, αλλά δεν αναλαμβάνεται καμία ενδεδειγμένη ενέργεια ως ανταπόκριση στην αναφορά εντός του χρονικού διαστήματος που προβλέπεται στην παράγραφο (ε) του εδαφίου (1) του άρθρου 9 και στην παράγραφο (δ) του εδαφίου (1) του άρθρου 12· ή
- (β) έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι-
 - (i) το δημόσιο συμφέρον απειλείται από άμεσο ή έκδηλο κίνδυνο ή κίνδυνο μη αναστρέψιμης βλάβης ή υπάρχει άλλη σοβαρή κατάσταση έκτακτης ανάγκης· ή
 - (ii) σε περίπτωση εξωτερικής αναφοράς, υπάρχει κίνδυνος αντιποίνων ή υπάρχει μικρή προοπτική να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά η παράβαση, λόγω των ιδιαίτερων περιστάσεων της υπόθεσης, όπως όταν αποδεικτικά στοιχεία δυνατόν να συγκαλυφθούν ή να καταστραφούν ή όταν αρχή δυνατόν να βρίσκεται σε αθέμιτη σύμπραξη με τον υπαίτιο της παράβασης ή να είναι αναμειγμένη στην παράβαση.

(2) Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες πρόσωπο αποκάλυπτει πληροφορίες απευθείας στον Τύπο, σύμφωνα με εθνικές διατάξεις που θεσπίζουν σύστημα προστασίας σχετικό με την ελευθερία της έκφρασης και πληροφόρησης:

Νοείται ότι, το πρόσωπο αυτό υπόκειται στις διατάξεις της νομοθεσίας αναφορικά με την ύπαρξη αστικής ευθύνης.

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ V
ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ**

Απαγόρευση
αντιποίνων
και μέτρα
προστασίας.

37. Οι διατάξεις του Κεφαλαίου VI του Μέρους II εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν στις περιπτώσεις του παρόντος Κεφαλαίου και τα πρόσωπα που εμπίπτουν στο προσωπικό πεδίο εφαρμογής που προβλέπεται στο άρθρο 32 απολαμβάνουν τα ίδια μέτρα προστασίας ως καταγράφονται στο Κεφάλαιο VI του Μέρους II.

Μέτρα επιείκειας
σε περίπτωση
συνεργασίας
με τις διωκτικές
αρχές.

38. Ανεξάρτητα από τις προβλεπόμενες ποινές σε διατάξεις οποιουδήποτε Νόμου αναφορικά με αδικήματα διαφθοράς-

- (α) το ανώτατο όριο ποινής που δυνατόν να επιβληθεί από το δικαστήριο σε πρόσωπο που καταδικάζεται, κατόπιν δικής του παραδοχής, για διάπραξη ή συμμετοχή σε αδίκημα διαφθοράς που αφορά δωροδοκία λειτουργού του δημοσίου ή αξιωματούχου, είναι το ήμισυ του ανώτατου ορίου της ποινής που προβλέπεται στον οικείο νόμο για το αδίκημα της διαφθοράς, εάν ως αποτέλεσμα της ουσιώδους του συνεργασίας με τις διωκτικές αρχές άρχισε η ποινική δίωξη εναντίον του λειτουργού του δημοσίου ή του αξιωματούχου·
- (β) το ανώτατο όριο ποινής που δυνατόν να επιβληθεί από το δικαστήριο σε λειτουργό του δημοσίου ή αξιωματούχο που καταδικάζεται, κατόπιν δικής του παραδοχής, για διάπραξη ή συμμετοχή σε αδίκημα διαφθοράς, είναι το ήμισυ του ανώτατου ορίου της ποινής που προβλέπεται στον οικείο νόμο για το αδίκημα της διαφθοράς, εάν ως αποτέλεσμα της ουσιώδους του συνεργασίας με τις διωκτικές αρχές άρχισε η ποινική δίωξη εναντίον άλλων, ανώτερων του ίδιου λειτουργών του δημοσίου ή αξιωματούχων για τη συμμετοχή τους στο αδίκημα, και εάν μεταβιβάσει στο δημόσιο παν ληφθέν από τον ίδιο περιουσιακό όφελος.

**ΜΕΡΟΣ IV
ΠΟΙΝΙΚΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ**

Ποινική
ευθύνη
φυσικού
προσώπου.

39.-(1) Φυσικό πρόσωπο το οποίο-

- (α) παρεμποδίζει ή αποπειράται να παρεμποδίσει την υποβολή αναφοράς· ή
- (β) προβαίνει σε αντίποινα σε βάρος προσώπου από τα προβλεπόμενα στα άρθρα 5 ή 32· ή
- (γ) κινεί κακόβουλη διαδικασία κατά προσώπου από τα προβλεπόμενα στα άρθρα 5 ή 32· ή
- (δ) παραβαίνει την υποχρέωση τήρησης του εμπιστευτικού χαρακτήρα της ταυτότητας του αναφερόντος, κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 17·

είναι ένοχο ποινικού αδικήματος και, σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα τρία (3) έτη ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις τριάντα χιλιάδες ευρώ (€30.000) ή και στις δύο αυτές ποινές.

(2) Πρόσωπο το οποίο εν γνώσει του προβαίνει σε ψευδείς αναφορές ή σε ψευδείς δημόσιες αποκαλύψεις είναι ένοχο ποινικού αδικήματος και, σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα τρία (3) έτη ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις τριάντα χιλιάδες ευρώ (€30.000) ή και στις δύο αυτές ποινές.

Ποινική
ευθύνη νομικού
προσώπου.

40.-(1) Νομικό πρόσωπο υπέχει την ίδια ευθύνη και δύναται να διωχθεί για οποιοδήποτε αδίκημα προβλέπεται στον παρόντα Νόμο το οποίο διαπράττεται για λογαριασμό του εν λόγω νομικού προσώπου από οποιοδήποτε πρόσωπο ενεργεί είτε ατομικά είτε ως μέλος οργάνου του νομικού αυτού προσώπου ή/και ασκεί εντός του νομικού προσώπου διευθυντική εξουσία, η οποία στηρίζεται είτε σε εξουσία αντιπροσώπευσης είτε σε εξουσία λήψης αποφάσεων για λογαριασμό του νομικού προσώπου είτε σε εξουσία άσκησης ελέγχου εντός του νομικού προσώπου.

(2) Άνευ επηρεασμού των διατάξεων του εδαφίου (1), νομικό πρόσωπο υπέχει την ίδια ευθύνη και δύναται να διωχθεί σε περίπτωση που η έλλειψη εποπτείας ή ελέγχου εκ μέρους του αναφερόμενου στο εδάφιο (1) προσώπου καθιστά δυνατή τη διάπραξη οποιοδήποτε αδικήματος προβλέπεται στον παρόντα Νόμο για λογαριασμό του νομικού προσώπου από πρόσωπο ιεραρχικά υπαγόμενο σε αυτό.

(3) Σε περίπτωση που νομικό πρόσωπο κριθεί ένοχο δυνάμει των εδαφίων (1) και (2), υπόκειται σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις τριάντα χιλιάδες ευρώ (€30.000).

**ΜΕΡΟΣ V
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Διατάγματα
και
Κανονισμοί.

41.-(1) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδίδει Κανονισμούς, για τη ρύθμιση κάθε θέματος το οποίο απορρέει από τις διατάξεις του παρόντος Νόμου και το οποίο χρήζει ή είναι δεκτικό περαιτέρω ρυθμίσεως.

(2) Άνευ επηρεασμού της γενικότητας των διατάξεων του εδαφίου (1), οι εν λόγω Κανονισμοί δύνανται να προβλέπουν για όλα ή μερικά από τα ακόλουθα θέματα:

- (α) Τη λειτουργία των εσωτερικών και εξωτερικών διαύλων αναφοράς και τις διαδικασίες παραλαβής βεβαίωσης λήψης αναφοράς, χειρισμού και λήψης μέτρων παρακολούθησης·
- (β) την ενημέρωση των αναφερόντων για τις διαδικασίες υποβολής αναφοράς ή και δημόσιας αποκαλύψης και τα δικαιώματα και υποχρεώσεις τους, σε περίπτωση εκδήλωσης αντιποίνων ή εύλογης υπόνοιας περί εκδήλωσης αντιποίνων.

(3) Το Υπουργικό Συμβούλιο, μετά από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως δύναται να καθορίσει με διάταγμα επιπλέον αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου.

Μεταβατική
διάταξη.

42. Νομικό πρόσωπο του ιδιωτικού τομέα με πενήντα (50) έως διακόσιους σαράντα εννέα (249) εργαζομένους καθιερώνει τους δίαυλους και διαδικασίες για εσωτερική αναφορά, όπως προβλέπεται στο άρθρο 8 μέχρι τις 17 Δεκεμβρίου 2023.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

[Άρθρα 4(1), 4(2) και 8(2)]

Μέρος Ι

Α. Στοιχείο (i) της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 4 – Δημόσιες συμβάσεις

1. Διαδικαστικοί κανόνες για δημόσιες συμβάσεις και την ανάθεση συμβάσεων παραχώρησης, για την ανάθεση συμβάσεων στους τομείς της άμυνας και της ασφάλειας και για την ανάθεση συμβάσεων φορέων που δραστηριοποιούνται στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών και για κάθε άλλη σύμβαση όπως ορίζεται στις εξής πράξεις:

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L94, 28.3.2014, σ. 1.	(α) Οδηγία 2014/23/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με την ανάθεση συμβάσεων παραχώρησης,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L94, 28.3.2014, σ. 65.	(β) Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L94, 28.3.2014, σ. 243.	(γ) Οδηγία 2014/25/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων φορέων που δραστηριοποιούνται στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών και την κατάργηση της οδηγίας 2004/17/ΕΚ,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L216, 20.8.2009, σ. 76.	(δ) Οδηγία 2009/81/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης ορισμένων συμβάσεων έργων, προμηθειών και παροχής υπηρεσιών που συνάπτονται από αναθέτουσες αρχές ή αναθέτοντες φορείς στους τομείς της άμυνας και της ασφάλειας καθώς και την τροποποίηση των οδηγιών 2004/17/ΕΚ και 2004/18/ΕΚ.

2. Διαδικασίες επανεξέτασης που ρυθμίζονται από-

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L76, 23.3.1992, σ. 14.	(α) την Οδηγία 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στις διαδικασίες σύναψης των συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L395, 30.12.1989, σ. 33.	(β) την Οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων.

Β. Στοιχείο (ii) της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 4 – Χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, προϊόντα και αγορές και πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας:

Κανόνες για τη θέσπιση κανονιστικού και εποπτικού πλαισίου και για την προστασία των καταναλωτών και των επενδυτών στους τομείς των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών και των κεφαλαιαγορών, των τραπεζών, των πιστώσεων, των επενδύσεων, των ασφαλίστων και των αντασφαλίσεων, των επαγγελματικών ή των ατομικών συνταξιοδοτικών προϊόντων, των χρεογράφων, των επενδυτικών ταμείων, των υπηρεσιών πληρωμών στην Ένωση και των δραστηριοτήτων που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της πράξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ» (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338), όπως ορίζεται στις ακόλουθες πράξεις:

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L176, 27.6.2013, σ. 338.

- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L267, 10.10.2009, σ. 7.
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L174, 1.7.2011, σ. 1.
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L86, 24.3.2012, σ. 1.
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L115, 25.4.2013, σ. 1.
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L115, 25.4.2013, σ. 18.
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L60, 28.2.2014, σ. 34.
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L158, 27.5.2014, σ. 77.
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L173, 12.6.2014, σ. 84.
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L337, 23.12.2015, σ. 35.
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L142, 30.4.2004, σ. 12.
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L184, 14.7.2007, σ. 17.
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L390, 31.12.2004, σ. 38.
- (α) Οδηγία 2009/110/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για την ανάληψη, άσκηση και προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος, την τροποποίηση των οδηγιών 2005/60/EK και 2006/48/EK και την κατάργηση της οδηγίας 2000/46/EK (ΕΕ L 267 της 10.10.2009, σ. 7),
- (β) Οδηγία 2011/61/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2011, σχετικά με τους διαχειριστές οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων και για την τροποποίηση των οδηγιών 2003/41/EK και 2009/65/EK και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1060/2009 και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010,
- (γ) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 236/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2012, για τις ανοικτές πωλήσεις και ορισμένες πτυχές των συμβολαίων ανταλλαγής πιστωτικής αθέτησης,
- (δ) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 345/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2013 σχετικά με τις ευρωπαϊκές εταιρείες επιχειρηματικού κεφαλαίου,
- (ε) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 346/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2013, σχετικά με τα ευρωπαϊκά ταμεία κοινωνικής επιχειρηματικότητας,
- (στ) Οδηγία 2014/17/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις συμβάσεις πίστωσης για καταναλωτές για ακίνητα που προορίζονται για κατοικία και την τροποποίηση των οδηγιών 2008/48/EK και 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010,
- (ζ) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 537/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, σχετικά με ειδικές απαιτήσεις όσον αφορά τον υποχρεωτικό έλεγχο οντοτήτων δημοσίου συμφέροντος και την κατάργηση της απόφασης 2005/909/EK της Επιτροπής,
- (η) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 600/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012,
- (θ) Οδηγία (ΕΕ) 2015/2366 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 2002/65/EK, 2009/110/EK και 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και την κατάργηση της οδηγίας 2007/64/EK,
- (ι) Οδηγία 2004/25/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τις δημόσιες προσφορές εξαγοράς,
- (ια) Οδηγία 2007/36/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, σχετικά με την άσκηση ορισμένων δικαιωμάτων από μετόχους εισηγμένων εταιρειών,
- (ιβ) Οδηγία 2004/109/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2004, για την εναρμόνιση των προϋποθέσεων διαφάνειας αναφορικά με την πληροφόρηση σχετικά με εκδότες των οποίων οι κινητές αξίες έχουν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση σε ρυθμιζόμενη αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/34/EK,

- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L201, 27.7.2012, σ. 1.
- (ιγ) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, για τα εξωχρηματοπιστωτικά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L171, 29.6.2016, σ. 1.
- (ιδ) Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, σχετικά με τους δείκτες που χρησιμοποιούνται ως δείκτες αναφοράς σε χρηματοπιστωτικά μέσα και χρηματοπιστωτικές συμβάσεις ή για τη μέτρηση της απόδοσης επενδυτικών κεφαλαίων, και για την τροποποίηση των οδηγιών 2008/48/ΕΚ και 2014/17/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 596/2014,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L335, 17.12.2009, σ. 1.
- (ιε) Οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα ΙΙ),
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L173, 12.6.2014, σ. 190.
- (ιστ) Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L35, 11.2.2003, σ. 1.
- (ιζ) Οδηγία 2002/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων, ασφαλιστικών επιχειρήσεων και επιχειρήσεων επενδύσεων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων και για την τροποποίηση των οδηγιών του Συμβουλίου 73/239/ΕΟΚ, 79/267/ΕΟΚ, 92/49/ΕΟΚ, 92/96/ΕΟΚ, 93/6/ΕΟΚ και 93/22/ΕΟΚ και των οδηγιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 98/78/ΕΚ και 2000/12/ΕΚ,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L173, 12.6.2014, σ. 149.
- (ιη) Οδηγία 2014/49/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L84, 26.3.1997, σ. 22.
- (ιθ) Οδηγία 97/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997, σχετικά με τα συστήματα αποζημίωσης των επενδυτών,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L176, 27.6.2013, σ. 1.
- (κ) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L347, 20.10.2020, σ. 1.
- (κα) Κανονισμός (ΕΕ) 2020/1503 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2020, σχετικά με τους Ευρωπαίους παρόχους υπηρεσιών συμμετοχικής χρηματοδότησης για επιχειρήσεις και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 2017/1129 και της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1937.

Γ. Στοιχείο (iii) του παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 4 – Ασφάλεια των προϊόντων και συμμόρφωση:

1. Απαιτήσεις ασφάλειας και συμμόρφωσης των προϊόντων που διατίθενται στην αγορά της Ένωσης όπως ορίζονται και ρυθμίζονται από τις ακόλουθες πράξεις:

- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L11, 15.1.2002, σ. 4.
- (α) Οδηγία 2001/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Δεκεμβρίου 2001, για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων,

- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L169, 25.6.2019, σ. 1.
- (β) την ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης σε σχέση με τα μεταποιημένα προϊόντα, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων επισήμανσης, εκτός από τα τρόφιμα, τις ζωοτροφές, τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και για κτηνιατρική χρήση, τα ζώντα φυτά και ζώα, τα προϊόντα ανθρώπινης προέλευσης και τα προϊόντα φυτών και ζώων που σχετίζονται άμεσα με τη μελλοντική αναπαραγωγή τους, όπως απαριθμούνται στα παραρτήματα I και II της πράξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Κανονισμός (ΕΕ) 2019/1020 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Ιουνίου 2019 για την εποπτεία της αγοράς και τη συμμόρφωση των προϊόντων και την τροποποίηση της οδηγίας 2004/42/ΕΚ και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 765/2008 και (ΕΕ) αριθ. 305/2011»,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L263, 9.10.2007, σ. 1.
- (γ) Οδηγία 2007/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, για τη θέσπιση πλαισίου για την έγκριση των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκούμενων τους, και των συστημάτων, κατασκευαστικών στοιχείων και χωριστών τεχνικών μονάδων που προορίζονται για τα οχήματα αυτά (οδηγία-πλαίσιο).

2. Κανόνες για την κυκλοφορία στην αγορά και χρήση ευαίσθητων και επικίνδυνων προϊόντων, όπως ορίζονται στις ακόλουθες πράξεις:

- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L146, 10.6.2009, σ. 1.
- (α) Οδηγία 2009/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, για την απλούστευση των όρων και προϋποθέσεων για τις μεταφορές προϊόντων συνδεδεμένων με τον τομέα της άμυνας εντός της Κοινότητας,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L256, 13.9.1991, σ. 51.
- (β) Οδηγία 91/477/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1991, σχετικά με τον έλεγχο της απόκτησης και της κατοχής όπλων,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L39, 9.2.2013, σ. 1.
- (γ) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 98/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2013, σχετικά με την κυκλοφορία στην αγορά και τη χρήση πρόδρομων ουσιών εκρηκτικών υλών.

Δ. Στοιχείο (iv) της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 4 – Ασφάλεια των μεταφορών:

- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L138, 26.5.2016, σ. 102.
1. Απαιτήσεις ασφάλειας στον τομέα των σιδηροδρόμων, όπως ρυθμίζονται από την πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Οδηγία (ΕΕ) 2016/798 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2016, για την ασφάλεια των σιδηροδρόμων (αναδιατύπωση)».
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L295, 12.11.2010, σ. 35.
2. Απαιτήσεις ασφάλειας στον τομέα της πολιτικής αεροπορίας, όπως ρυθμίζονται από την πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 996/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2010, σχετικά με τη διερεύνηση και την πρόληψη ατυχημάτων και συμβάντων στην πολιτική αεροπορία και την κατάργηση της οδηγίας 94/56/ΕΚ».
3. Απαιτήσεις ασφάλειας στον τομέα των οδικών μεταφορών, όπως ρυθμίζονται από τις ακόλουθες πράξεις:

- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L319, 29.11.2008, σ. 59.
- (α) Οδηγία 2008/96/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τη διαχείριση της ασφάλειας των οδικών υποδομών,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L167, 30.4.2004, σ. 39.
- (β) Οδηγία 2004/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις ασφαλείας για τις σήραγγες του διευρωπαϊκού οδικού δικτύου,

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L300, 14.11.2009, σ. 51. (γ) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1071/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων όσον αφορά τους όρους που πρέπει να πληρούνται για την άσκηση του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα και για την κατάργηση της οδηγίας 96/26/ΕΚ του Συμβουλίου.

4. Απαιτήσεις ασφάλειας στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών, όπως ρυθμίζονται από τις ακόλουθες πράξεις:

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L131, 28.5.2009, σ. 11. (α) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 391/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με κοινούς κανόνες και πρότυπα για τους οργανισμούς επιθεώρησης και ελέγχου πλοίων,

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L131, 28.5.2009, σ. 24. (β) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 392/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την ευθύνη των μεταφορέων που εκτελούν θαλάσσιες μεταφορές επιβατών, σε περίπτωση ατυχήματος,

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L257, 28.8.2014, σ. 146. (γ) Οδηγία 2014/90/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, σχετικά με τον εξοπλισμό πλοίων και για την κατάργηση της οδηγίας 96/98/ΕΚ του Συμβουλίου,

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L131, 28.5.2009, σ. 114. (δ) Οδηγία 2009/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, για τον καθορισμό των θεμελιωδών αρχών που διέπουν τη διερεύνηση των ατυχημάτων στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/35/ΕΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2002/59/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου,

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L323, 3.12.2008, σ. 33. (ε) Οδηγία 2008/106/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για το ελάχιστο επίπεδο εκπαίδευσης των ναυτικών,

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L188, 2.7.1998, σ. 35. (στ) Οδηγία 98/41/ΕΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1998, σχετικά με την καταγραφή των ατόμων που ταξιδεύουν με επιβατηγά πλοία που εκτελούν δρομολόγια προς ή από λιμένες των κρατών μελών της Κοινότητας,

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L13, 16.1.2002, σ. 9. (ζ) Οδηγία 2001/96/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με τον καθορισμό εναρμονισμένων απαιτήσεων και διαδικασιών για την ασφαλή φόρτωση και εκφόρτωση των φορτηγών πλοίων μεταφοράς φορτίου χύδην.

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L260, 30.9.2008, σ. 13. 5. Απαιτήσεις ασφάλειας, όπως ρυθμίζονται από την πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Οδηγία 2008/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με τις εσωτερικές μεταφορές επικίνδυνων εμπορευμάτων».

Ε. Στοιχείο (ν) της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 4β– προστασία του περιβάλλοντος:

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L328, 6.12.2008, σ. 28. 1. Οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα κατά της προστασίας του περιβάλλοντος όπως ρυθμίζεται από την πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Οδηγία 2008/99/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου ή οποιαδήποτε παράνομη συμπεριφορά η οποία παραβιάζει τη νομοθεσία που ορίζεται στα παραρτήματα της εν λόγω Οδηγίας.

2. Κανόνες για περιβάλλον και κλίμα, όπως ορίζονται στις ακόλουθες πράξεις:

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L275, 25.10.2003, σ. 32.	(α)	Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L140, 5.6.2009, σ. 16.	(β)	Οδηγία 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/ΕΚ και 2003/30/ΕΚ,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L315, 14.11.2012, σ. 1.	(γ)	Οδηγία 2012/27/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, για την ενεργειακή απόδοση, την τροποποίηση των οδηγιών 2009/125/ΕΚ και 2010/30/ΕΕ και την κατάργηση των οδηγιών 2004/8/ΕΚ και 2006/32/ΕΚ,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L165, 18.6.2013, σ. 13.	(δ)	Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, σχετικά με μηχανισμό παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και άλλων πληροφοριών σε εθνικό και ενωσιακό επίπεδο που αφορούν την αλλαγή του κλίματος και την κατάργηση της απόφασης αριθ. 280/2004/ΕΚ,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L328, 21.12.2018, σ. 82.	(ε)	Οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2018 για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές.

3. Κανόνες για τη βιώσιμη ανάπτυξη και διαχείριση των αποβλήτων, όπως ορίζονται στις ακόλουθες πράξεις:

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L312, 21.11.2008, σ. 3.	(α)	Οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L330, 10.12.2013, σ. 1.	(β)	Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1257/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2013, για την ανακύκλωση των πλοίων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 και της οδηγίας 2009/16/ΕΚ,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L201, 27.7.2012, σ. 60.	(γ)	Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 649/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τις εξαγωγές και εισαγωγές επικίνδυνων χημικών προϊόντων.

4. Κανόνες για την ατμοσφαιρική και θαλάσσια ρύπανση και ηχορρύπανση, όπως ορίζονται στις ακόλουθες πράξεις:

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L12, 18.1.2000, σ. 16.	(α)	Οδηγία 1999/94/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1999, για τις πληροφορίες που πρέπει να τίθενται στη διάθεση των καταναλωτών σχετικά με την οικονομία καυσίμου και τις εκπομπές CO ₂ όσον αφορά την εμπορία νέων επιβατηγών αυτοκινήτων,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L309, 27.11.2001, σ. 22.	(β)	Οδηγία 2001/81/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, σχετικά με εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους,

- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L189, 18.7.2002, σ. 12. (γ) Οδηγία 2002/49/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, σχετικά με την αξιολόγηση και τη διαχείριση του περιβαλλοντικού θορύβου,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L115, 9.2.2003, σ. 1. (δ) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 782/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2003, για την απαγόρευση οργανοκασσιτερικών ενώσεων σε πλοία,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L143, 30.4.2004, σ. 56. (ε) Οδηγία 2004/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L255, 30.9.2005, σ. 11. (στ) Οδηγία 2005/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με τη ρύπανση από τα πλοία και τη θέσπιση κυρώσεων για παραβάσεις,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L33, 4.2.2006, σ. 1. (ζ) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 166/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2006, για τη σύσταση ευρωπαϊκού μητρώου έκλυσης και μεταφοράς ρύπων και για την τροποποίηση των οδηγιών 91/689/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L94, 28.3.2014, σ. 1. (η) Οδηγία 2009/33/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση καθαρών και ενεργειακά αποδοτικών οχημάτων οδικών μεταφορών,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L140, 5.6.2009, σ. 1. (θ) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 443/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με τα πρότυπα επιδόσεων για τις εκπομπές από τα καινούργια επιβατικά αυτοκίνητα, στο πλαίσιο της ολοκληρωμένης προσέγγισης της Κοινότητας για τη μείωση των εκπομπών CO₂ από ελαφρά οχήματα,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L286, 31.10.2009, σ. 1. (ι) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1005/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L285, 31.10.2009, σ. 36. (ια) Οδηγία 2009/126/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη φάση II της ανάκτησης ατμών βενζίνης κατά τη διάρκεια του ανεφοδιασμού μηχανοκίνητων οχημάτων σε πρατήρια καυσίμων (ΕΕ L 285 της 31.10.2009, σ. 36),
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L145, 31.5.2011, σ. 1. (ιβ) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 510/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2011, σχετικά με τα πρότυπα επιδόσεων για τις εκπομπές από τα καινούργια ελαφρά επαγγελματικά οχήματα όσον αφορά τις εκπομπές, στο πλαίσιο της ολοκληρωμένης προσέγγισης της Ένωσης για τη μείωση των εκπομπών CO₂ από ελαφρά οχήματα,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L307, 28.10.2014, σ. 1. (ιγ) Οδηγία 2014/94/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2014, για την ανάπτυξη υποδομών εναλλακτικών καυσίμων,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L123, 19.5.2015, σ. 55. (ιδ) Κανονισμός (ΕΕ) 2015/757 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2015, για την παρακολούθηση, την υποβολή εκθέσεων και επαλήθευση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα από θαλάσσιες μεταφορές και για την τροποποίηση της οδηγίας 2009/16/ΕΚ,

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L313, 28.11.2015, σ. 1.

(ιε) Οδηγία (ΕΕ) 2015/2193 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, για τον περιορισμό των εκπομπών ορισμένων ρύπων στην ατμόσφαιρα από μεσαίου μεγέθους μονάδες καύσης.

5. Κανόνες για την προστασία και διαχείριση των υδάτων και του εδάφους, όπως ορίζονται στις ακόλουθες πράξεις:

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L288, 6.11.2007, σ. 27.

(α) Οδηγία 2007/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για την αξιολόγηση και τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας,

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L348, 24.12.2008, σ. 84.

(β) Οδηγία 2008/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος στον τομέα της πολιτικής των υδάτων καθώς και σχετικά με την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών του Συμβουλίου 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου,

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L26, 28.1.2012, σ. 1.

(γ) Οδηγία 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον.

6. Κανόνες σχετικά με την προστασία της φύσης και της βιοποικιλότητας, όπως ορίζονται στις ακόλουθες πράξεις:

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L263, 3.10.2001, σ. 1.

(α) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1936/2001 του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 2001, περί ορισμένων μέτρων ελέγχου των δραστηριοτήτων αλιείας των άκρων μεταναστευτικών ειδών ιχθύων,

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L150, 30.4.2004, σ. 12.

(β) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 812/2004 του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση μέτρων σχετικά με παρεμπόδιση αλιεύματα κητοειδών κατά την αλιεία και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 88/98,

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L286, 31.10.2009, σ. 36.

(γ) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1007/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, περί εμπορίου προϊόντων φώκιας,

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L201, 30.7.2008, σ. 8.

(δ) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 734/2008 του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2008, για την προστασία ευπαθών θαλάσσιων οικοσυστημάτων της ανοικτής θάλασσας από τις δυσμενείς συνέπειες της χρήσης αλιευτικών εργαλείων βυθού,

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L20, 26.1.2010, σ. 7.

(ε) Οδηγία 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών,

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L295, 12.11.2010, σ. 23.

(στ) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 995/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2010, για τη θέσπιση των υποχρεώσεων των φορέων εκμετάλλευσης που διαθέτουν ξυλεία και προϊόντα ξυλείας στην αγορά,

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L317, 4.11.2014, σ. 35.

(ζ) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1143/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2014, για την πρόληψη και διαχείριση της εισαγωγής και εξάπλωσης χωροκατακτητικών ξένων ειδών.

- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L396, 30.12.2006, σ. 1.
7. Κανόνες για τα χημικά προϊόντα, όπως ορίζονται στην πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ».
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L150, 14.6.2018, σ. 1.
8. Κανόνες σχετικά με τα βιολογικά προϊόντα, όπως ορίζονται στην πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Κανονισμός (ΕΕ) 2018/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, για τη βιολογική παραγωγή και την επισήμανση των βιολογικών προϊόντων και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 834/2007 του Συμβουλίου».
- ΣΤ. Στοιχείο (vi) της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 4 – προστασία από την ακτινοβολία και πυρηνική ασφάλεια Κανόνες για την πυρηνική ασφάλεια, όπως ορίζονται στις ακόλουθες πράξεις:
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L172, 2.7.2009, σ. 18.
- (α) Οδηγία 2009/71/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2009, περί θεσπίσεως κοινοτικού πλαισίου για την πυρηνική ασφάλεια πυρηνικών εγκαταστάσεων,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L296, 7.11.2013, σ. 12.
- (β) Οδηγία 2013/51/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2013, περί θεσπίσεως απαιτήσεων προστασίας της υγείας του πληθυσμού από ραδιενεργές ουσίες που περιέχονται στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L13, 17.1.2014, σ. 1.
- (γ) Οδηγία 2013/59/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 5ης Δεκεμβρίου 2013, για τον καθορισμό βασικών προτύπων ασφαλείας για την προστασία από τους κινδύνους που προκύπτουν από ιονίζουσες ακτινοβολίες και την κατάργηση των οδηγιών 89/618/Ευρατόμ, 90/641/Ευρατόμ, 96/29/Ευρατόμ, 97/43/Ευρατόμ και 2003/122/Ευρατόμ,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L199, 2.8.2011, σ. 48.
- (δ) Οδηγία 2011/70/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 2011, η οποία θεσπίζει κοινοτικό πλαίσιο για την υπεύθυνη και ασφαλή διαχείριση αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L337, 5.12.2006, σ. 21.
- (ε) Οδηγία 2006/117/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2006, σχετικά με την επιτήρηση και τον έλεγχο των αποστολών ραδιενεργών αποβλήτων και αναλωμένου πυρηνικού καυσίμου,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L13, 20.1.2016, σ. 2.
- (στ) Κανονισμός (Ευρατόμ) 2016/52 του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2016, για τον καθορισμό μέγιστων επιτρεπτών επιπέδων ραδιορρύπανσης των τροφίμων και των ζωοτροφών κατόπιν πυρηνικού ατυχήματος ή άλλου έκτακτου ραδιολογικού συμβάντος και την κατάργηση του κανονισμού (Ευρατόμ) αριθ. 3954/87 και των κανονισμών της Επιτροπής (Ευρατόμ) αριθ. 944/89 και (Ευρατόμ) αριθ. 770/90,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L148, 19.6.1993, σ. 1.
- (ζ) Κανονισμός (Ευρατόμ) αριθ. 1493/93 του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 1993 για τις αποστολές ραδιενεργών ουσιών μεταξύ κρατών μελών.
- Z. Στοιχείο (vii) της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 4 – ασφάλεια των τροφίμων και των ζωοτροφών, υγεία και καλή μεταχείριση των ζώων:
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L31, 1.2.2002, σ. 1.
1. Νομοθεσία της Ένωσης για τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές που διέπεται από τις γενικές αρχές και απαιτήσεις όπως ορίζονται στην πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την

ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων.

2. Υγεία των ζώων, όπως ρυθμίζεται από τις ακόλουθες πράξεις:

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L84, 31.3.2016, σ. 1.	(α) Κανονισμός (ΕΕ) 2016/429 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, σχετικά με τις μεταδοτικές νόσους των ζώων και για την τροποποίηση και την κατάργηση ορισμένων πράξεων στον τομέα της υγείας των ζώων («νόμος για την υγεία των ζώων»),
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L300, 14.11.2009, σ. 1.	(β) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1069/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 (κανονισμός για τα ζωικά υποπροϊόντα).

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L95, 7.4.2017, σ. 1.	3. Κανονισμός (ΕΕ) 2017/625 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2017, για τους επίσημους ελέγχους και τις άλλες επίσημες δραστηριότητες που διενεργούνται με σκοπό τη διασφάλιση της εφαρμογής της νομοθεσίας για τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές και των κανόνων για την υγεία και την καλή μεταχείριση των ζώων, την υγεία των φυτών και τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα, για την τροποποίηση των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 999/2001, (ΕΚ) αριθ. 396/2005, (ΕΚ) αριθ. 1069/2009, (ΕΚ) αριθ. 1107/2009, (ΕΕ) αριθ. 1151/2012, (ΕΕ) αριθ. 652/2014, (ΕΕ) 2016/429 και (ΕΕ) 2016/2031, των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1/2005 και (ΕΚ) αριθ. 1099/2009 και των οδηγιών του Συμβουλίου 98/58/ΕΚ, 1999/74/ΕΚ, 2007/43/ΕΚ, 2008/119/ΕΚ και 2008/120/ΕΚ και για την κατάργηση των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 854/2004 και (ΕΚ) αριθ. 882/2004, των οδηγιών του Συμβουλίου 89/608/ΕΟΚ, 89/662/ΕΟΚ, 90/425/ΕΟΚ, 91/496/ΕΟΚ, 96/23/ΕΚ, 96/93/ΕΚ και 97/78/ΕΚ και της απόφασης 92/438/ΕΟΚ του Συμβουλίου (κανονισμός για τους επίσημους ελέγχους).

4. Κανόνες και πρότυπα σχετικά με την προστασία και καλή διαβίωση των ζώων, όπως ορίζονται στις ακόλουθες πράξεις:

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L221, 8.8.1998, σ. 23.	(α) Οδηγία 98/58/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, σχετικά με την προστασία των ζώων στα εκτροφεία,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L3, 5.1.2005, σ. 1.	(β) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2005 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2004, για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά και συναφείς δραστηριότητες και για την τροποποίηση των οδηγιών 64/432/ΕΟΚ και 93/119/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1255/97,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L303, 18.11.2009, σ. 1.	(γ) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1099/2009 του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2009, για την προστασία των ζώων κατά τη θανάτωσή τους,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L94, 9.4.1999, σ. 24.	(δ) Οδηγία 1999/22/ΕΚ, της 29ης Μαρτίου 1999, για τη διατήρηση άγριων ζώων στους ζωολογικούς κήπους,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L276, 20.10.2010, σ. 33.	(ε) Οδηγία 2010/63/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2010, περί προστασίας των ζώων που χρησιμοποιούνται για επιστημονικούς σκοπούς.

Η. Στοιχείο (viii) της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 4 – δημόσια υγεία:

1. Μέτρα για τον καθορισμό υψηλών προδιαγραφών ποιότητας και ασφαλείας για τα όργανα και τις ουσίες ανθρώπινης προέλευσης, όπως ρυθμίζονται από τις ακόλουθες πράξεις:

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L33, 8.2.2003, σ. 30.	(α) Οδηγία 2002/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, για τη θέσπιση προτύπων ποιότητας και ασφάλειας για τη συλλογή, τον έλεγχο, την επεξεργασία, την αποθήκευση και τη διανομή ανθρωπίνου αίματος και συστατικών του αίματος και για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L102, 7.4.2004, σ. 48.	(β) Οδηγία 2004/23/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση προτύπων ποιότητας και ασφάλειας για τη δωρεά, την προμήθεια, τον έλεγχο, την επεξεργασία, τη συντήρηση, την αποθήκευση και τη διανομή ανθρώπινων ιστών και κυττάρων,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L207, 6.8.2010, σ. 14.	(γ) Οδηγία 2010/53/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 2010, σχετικά με τα πρότυπα ποιότητας και ασφάλειας των ανθρώπινων οργάνων που προορίζονται για μεταμόσχευση.

2. Μέτρα για τον καθορισμό υψηλών προδιαγραφών ποιότητας και ασφάλειας για τα φάρμακα και τα τεχνολογικά προϊόντα που προορίζονται για ιατρική χρήση, όπως ρυθμίζονται από τις ακόλουθες πράξεις:

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L18, 22.1.2000, σ. 1.	(α) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 141/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1999, για τα ορφανά φάρμακα,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L311, 28.11.2001, σ. 67.	(β) Οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L4, 4.1.2019, σ. 43.	(γ) Κανονισμός (ΕΕ) 2019/6 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για τα κτηνιατρικά φάρμακα και για την κατάργηση της οδηγίας 2001/82/ΕΚ,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L136, 30.4.2004, σ. 1.	(δ) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών χορήγησης άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και για κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L378, 27.12.2006, σ. 1.	(ε) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1901/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τα παιδιατρικά φάρμακα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1768/92, της οδηγίας 2001/20/ΕΚ, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 726/2004,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L324, 10.12.2007, σ. 121.	(στ) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1394/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, για τα φάρμακα προηγμένων θεραπειών και για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 726/2004,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L158, 27.5.2014, σ. 1.	(ζ) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 536/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για τις κλινικές δοκιμές φαρμάκων που προορίζονται για τον άνθρωπο και για την κατάργηση της οδηγίας 2001/20/ΕΚ.
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L88, 4.4.2011, σ. 45.	3. Δικαιώματα των ασθενών, όπως ρυθμίζονται από την πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Οδηγία 2011/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2011, περί εφαρμογής των δικαιωμάτων των ασθενών στο πλαίσιο της διασυνοριακής υγειονομικής περίθαλψης».

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L127, 29.4.2014, σ. 1.

4. Κατασκευή, παρουσίαση και πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων, όπως ρυθμίζονται από την πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Οδηγία 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων και την κατάργηση της οδηγίας 2001/37/ΕΚ».

Θ. Στοιχείο (ix) της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 4 – προστασία των καταναλωτών:

Δικαιώματα των καταναλωτών και προστασία των καταναλωτών, όπως ρυθμίζονται από τις ακόλουθες πράξεις:

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L80, 18.3.1998, σ. 27.

(α) Οδηγία 98/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, περί της προστασίας των καταναλωτών όσον αφορά την αναγραφή των τιμών των προϊόντων που προσφέρονται στους καταναλωτές,

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L136, 22.5.2019, σ. 1.

(β) Οδηγία (ΕΕ) 2019/770 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019, σχετικά με ορισμένες πτυχές που αφορούν τις συμβάσεις για την προμήθεια ψηφιακού περιεχομένου και ψηφιακών υπηρεσιών,

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L136, 22.5.2019, σ. 28.

(γ) Οδηγία (ΕΕ) 2019/771 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019, σχετικά με ορισμένες πτυχές που αφορούν τις συμβάσεις για τις πωλήσεις αγαθών, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/2394 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ, και την κατάργηση της οδηγίας 1999/44/ΕΚ,

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L171, 7.7.1999, σ. 12.

(δ) Οδηγία 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών,

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L271, 9.10.2002, σ. 16.

(ε) Οδηγία 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές και την τροποποίηση των οδηγιών 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 97/7/ΕΚ και 98/27/ΕΚ,

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L149, 11.6.2005, σ. 22.

(στ) Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές»),

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L133, 22.5.2008, σ. 66.

(ζ) Οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου,

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L304, 22.11.2011, σ. 64.

(η) Οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου,

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L257, 28.8.2014, σ. 214.

(θ) Οδηγία 2014/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, για τη συγκρισιμότητα των τελών που συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμών, την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών και την πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

I. Στοιχείο (x) της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 4 – προστασία της ιδιωτικής ζωής και των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και ασφάλεια συστημάτων δικτύου και πληροφοριών:

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L201, 21.7.2002, σ. 37.	(α) Οδηγία 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες),
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L119, 4.5.2016, σ. 1.	(β) Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (γενικός κανονισμός για την προστασία δεδομένων),
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L194, 19.7.2016, σ. 1.	(γ) Οδηγία (ΕΕ) 2016/1148 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 2016, σχετικά με μέτρα για υψηλό κοινό επίπεδο ασφαλείας συστημάτων δικτύου και πληροφοριών σε ολόκληρη την Ένωση.

Μέρος II

Το εδάφιο (2) του άρθρου 4 αναφέρεται στην παρακάτω νομοθεσία της Ένωσης

A. Στοιχείο (ii) της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 4 – χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, προϊόντα και αγορές και πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας:

1. Χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες:

Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L302, 17.11.2009, σ. 32.	(α) Οδηγία 2009/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ),
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L354, 23.12.2016, σ. 37.	(β) Οδηγία (ΕΕ) 2016/2341 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 2016, για τις δραστηριότητες και την εποπτεία των ιδρυμάτων επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών (ΙΕΣΠ),
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L157, 9.6.2006, σ. 87.	(γ) Οδηγία 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2006, για τους υποχρεωτικούς ελέγχους των ετήσιων και των ενοποιημένων λογαριασμών, για την τροποποίηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 84/253/ΕΟΚ του Συμβουλίου,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L173, 12.6.2014, σ. 1.	(δ) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 596/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για την κατάχρηση της αγοράς (κανονισμός για την κατάχρηση της αγοράς) και την κατάργηση της οδηγίας 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 2003/124/ΕΚ, 2003/125/ΕΚ και 2004/72/ΕΚ,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L176, 27.6.2013, σ. 338.	(ε) Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ,

- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L172, 12.6.2014, σ. 349.
- (στ) Οδηγία 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων και την τροποποίηση της οδηγίας 2002/92/ΕΚ και της οδηγίας 2011/61/ΕΕ,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L257, 28.8.2014, σ. 1.
- (ζ) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 909/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, σχετικά με τη βελτίωση του διακανονισμού αξιολογίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κεντρικά αποθετήρια τίτλων και για την τροποποίηση των οδηγιών 98/26/ΕΚ και 2014/65/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 236/2012,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L352, 9.12.2014, σ. 1.
- (η) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1286/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 2014, σχετικά με τα έγγραφα βασικών πληροφοριών που αφορούν συσκευασμένα επενδυτικά προϊόντα για ιδιώτες επενδυτές και επενδυτικά προϊόντα βασισμένα σε ασφάλιση (PRIIP) (ΕΕ L 352 της 9.12.2014, σ. 1),
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L337, 23.12.2015, σ. 1.
- (θ) Κανονισμός (ΕΕ) 2015/2365 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, περί διαφάνειας των συναλλαγών χρηματοδότησης τίτλων και επαναχρησιμοποίησης, και περί τροποποίησης του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L26, 2.2.2016, σ. 19.
- (ι) Οδηγία (ΕΕ) 2016/97 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2016, σχετικά με τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L168, 30.6.2017, σ. 12.
- (ια) Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1129 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, σχετικά με το ενημερωτικό δελτίο που πρέπει να δημοσιεύεται κατά τη δημόσια προσφορά κινητών αξιών ή κατά την εισαγωγή κινητών αξιών προς διαπραγμάτευση σε ρυθμιζόμενη αγορά και την κατάργηση της οδηγίας 2003/71/ΕΚ.

2. Πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας:

- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L141, 5.6.2015, σ. 73.
- (α) Οδηγία (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L141, 5.6.2015, σ. 1.
- (β) Κανονισμός (ΕΕ) 2015/847 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί στοιχείων που συνοδεύουν τις μεταφορές χρηματικών ποσών και περί κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1781/2006.

B. Στοιχείο (iv) της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 4 – ασφάλεια των μεταφορών:

- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L122, 24.4.2014, σ. 18.
- (α) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 376/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, για την αναφορά, ανάλυση και παρακολούθηση περιστατικών στην πολιτική αεροπορία, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 996/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 2003/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και των κανονισμών της Επιτροπής (ΕΚ) αριθ. 1321/2007 και (ΕΚ) αριθ. 1330/2007,
- Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L329, 10.12.2013, σ. 1.
- (β) Οδηγία 2013/54/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2013, σχετικά με ορισμένες υποχρεώσεις του κράτους σημαίας για τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις και την εφαρμογή της σύμβασης Ναυτικής Εργασίας, 2006,

Επίσημη Εφημερίδα
της Ε.Ε.: L131,
28.5.2009,
σ. 57.

(γ) Οδηγία 2009/16/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με τον έλεγχο των πλοίων από το κράτος λιμένα.

Γ. Στοιχείο (ν) της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 4 – προστασία του περιβάλλοντος:

Επίσημη Εφημερίδα
της Ε.Ε.: L178,
28.6.2013,
σ. 66.

Οδηγία 2013/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2013, για την ασφάλεια των υπεράκτιων εργασιών πετρελαίου και φυσικού αερίου και την τροποποίηση της οδηγίας 2004/35/ΕΚ.